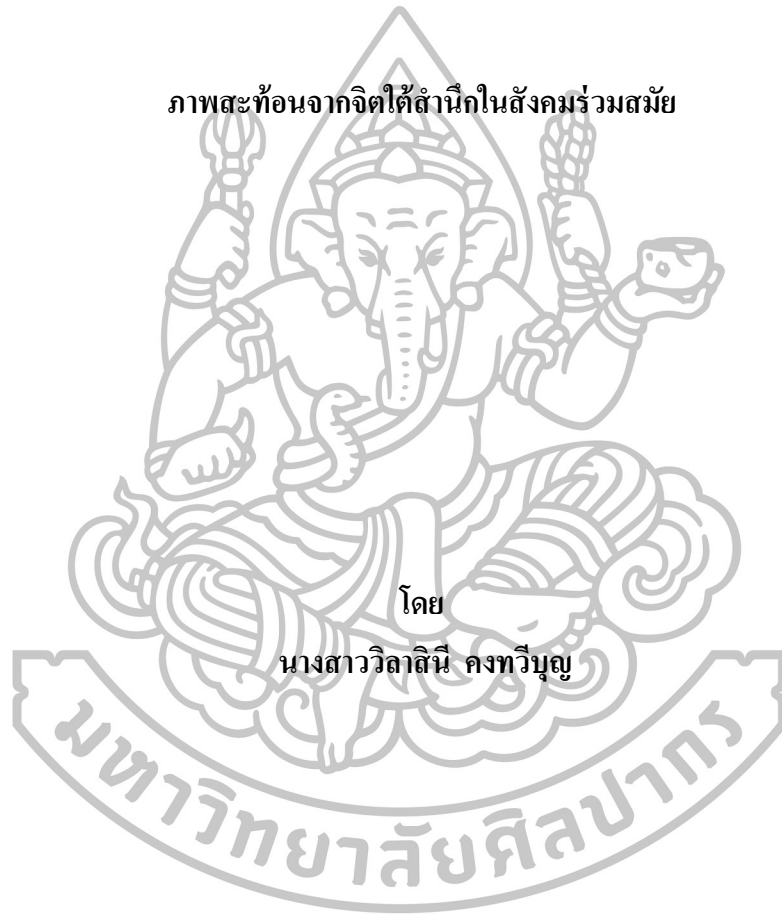

ภาพสะท้อนจากจิตใต้สำนึกในสังคมร่วมสมัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพสะท้อนจากจิตใจสำนึกในสังคมร่วมสมัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

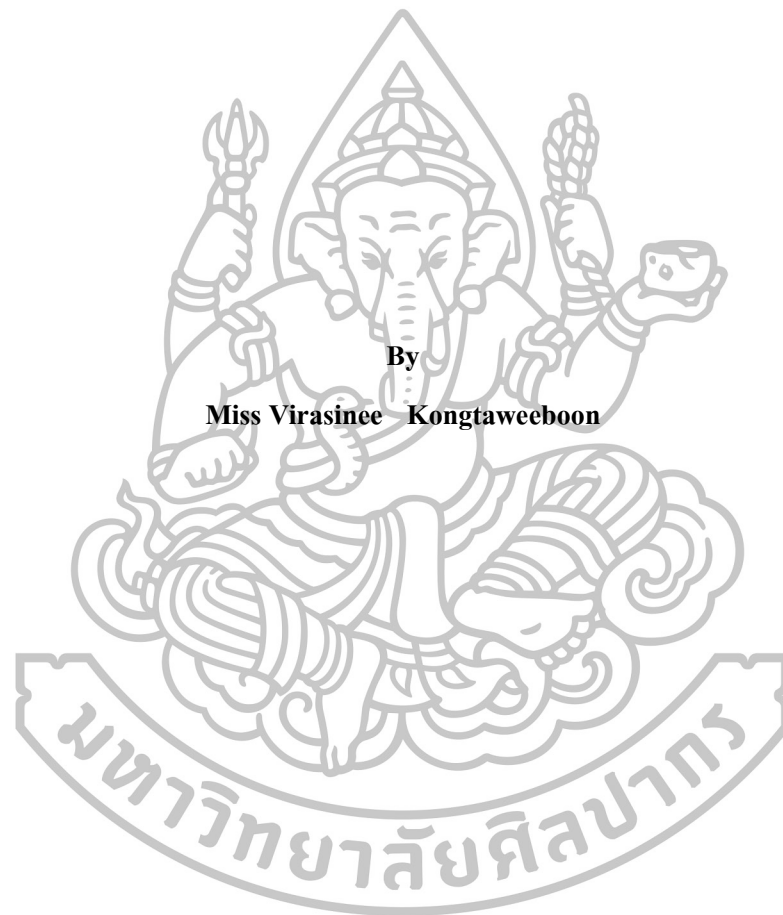
สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

REFLECTIONS OF THE SUBCONSCIOUS IN CONTEMPORARY SOCIETY

By

Miss Virasinee Kongtaweboon

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ภาพสะท้อนจากจิตใต้สำนึกในสังคมร่วมสมัย” เสนอโดย นางสาว วิลาสินี คงทวีบุญ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ทรงไชย บัวชุม

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(อาจารย์อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ)

...../...../.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ รุ่ง ชีระพิจิตร)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวิน เปี้ยดกลาง)

...../...../.....

กรรมการ

(อาจารย์พรรษา พุทธรักษา)

...../...../.....

กรรมการ

(อาจารย์ทรงไชย บัวชุม)

...../...../.....

56001214: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ : จิตใต้สำนึก / ศิลปะเชิงสำแดงอารมณ์ / กึ่งนามธรรม

วิชาลึณี คงทวึญญ : ภาพสะท้อนจากจิตใต้สำนึกในสังคมร่วมสมัย. อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ : อ.ทรงไชย บัวชุม. 66 หน้า.

โครงการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “ภาพสะท้อนจากจิตใต้สำนึกในสังคมร่วมสมัย” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ปลดปล่อยอารมณ์จากสัญชาตญาณและประสบการณ์ ระบายออกซึ่งสิ่งที่ซ่อนเร้นในใจอย่างเป็นธรรมชาติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านอารมณ์ พฤติกรรมการแสดงออกที่ส่งผลดีในระยะต่อมา โดยศึกษาจากกระบวนการสร้างสรรค์ในรูปแบบของศิลปะบำบัด วิเคราะห์ตีความหมายจากรูปสัญลักษณ์ที่ปรากฏตามหลักทฤษฎีจิตวิทยา

ผลงานศิลปะเชิงสำแดงอารมณ์ (*Expressionism*) จากจิตใต้สำนึกของผู้สร้างสรรค์เป็นการบันทึกสภาวะของสิ่งตกค้างข้างในจิตใจ ซึ่งเป็นผลกระทบที่มาจากเรื่องราวสะเทือนใจท่ามกลางความขับเคลื่อนในสังคมปัจจุบัน ถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ ณ ขณะนั้น มาเก็บเกี่ยวและร้อยเรียงผ่านการผสมผสานธาตุทางทัศนศิลป์เป็นรูปแบบผลงานจิตรกรรม เพื่อตอบสนองในการพัฒนาอารมณ์ต่อตนเอง อีกทั้งก่อให้เกิดประโยชน์ด้านสมาธิ จินตนาการอันเป็นปัจจัยสำคัญหลักในการสร้างสรรค์ และพัฒนาผลงานศิลปะให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นสืบไป

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

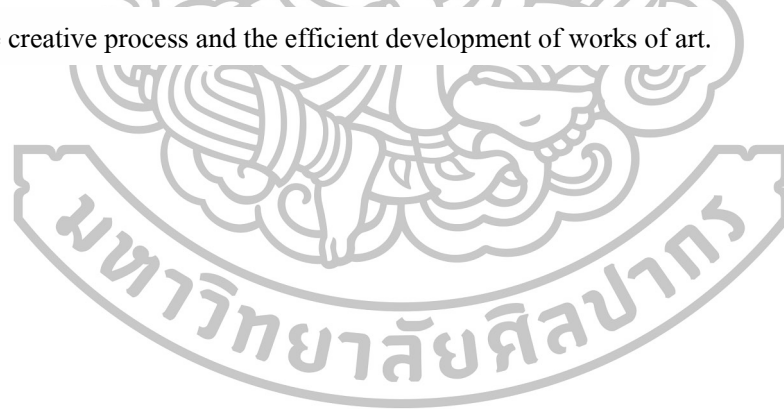
56001214: MAJOR: VISUAL ARTS

KEY WORD: SUBCONSCIOUS / EXPRESSIONISM / SEMI ABSTRACT

VIRASINEE KONGTAWEEBOON: REFLECTIONS OF THE SUBCONSCIOUS
IN CONTEMPORARY SOCIETY. THESIS ADVISOR: SONGCHAI BUACHUM. 66 pp.

This art thesis project "Reflections from the subconscious mind in contemporary society" By creating artistic expressions gleaned from the subconscious and experiences that release what is hidden within, the development of a certain temperament and behavior emerges. This disposition, character and frame of mind is later analyzed through a process of art therapy and theories rooted in psychology.

Artistic expression created through the influence of the subconscious mind of the maker record the concealed mind conditions that reflect a sense of depression and melancholy amongst present-day society. Through the practice of painting, the development of a state of mind required in order to best support concentration and imagination can be developed, a crucial factor leading to the creative process and the efficient development of works of art.

Program of Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature

Academic Year 2015

Thesis Advisors's, signature.....

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมระลึกพระคุณของบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดที่มอบความรักพร้อมทั้งคอยสนับสนุนการศึกษาเสมอมา

ขอกราบขอพระคุณ อาจารย์ทรงไทย บัวชุม อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิทยานิพนธ์ ที่คอยให้คำปรึกษาและอบรมสั่งสอนข้าพเจ้ามาเป็นอย่างดี ตลอดคอยช่วยเหลือข้าพเจ้าในด้านต่างๆ ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ไม่เพียงแต่แนะนำความรู้ในด้านศิลปะเท่านั้นยังเพิ่มเติมให้รู้จักประสบการณ์ชีวิตในหลายแง่มุม

ขอบพระคุณ อาจารย์อำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ สำหรับคำแนะนำที่ดีและเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จคณาจารย์ทุกท่านในการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมต่อไป

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอพระคุณกองทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ “มูลนิธิรัฐบุรุษพลเอกเปรม ติณสูลานนท์” ที่มอบทุนการศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จนสำเร็จลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ด้วยดี

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
	กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
	สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่		
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
	สมมติฐานของการศึกษา.....	3
	ขอบเขตของการศึกษา.....	3
	ขั้นตอนการศึกษา.....	4
	ขั้นตอนการปฏิบัติ.....	4
	อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้าวิจัย.....	5
2	แรงบันดาลใจและอิทธิพลในการสร้างสรรค์.....	6
	อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่องานศิลปกรรม.....	7
	ทฤษฎีด้านการรับรู้ของมนุษย์.....	8
	ศิลปะบำบัดแนวมนุษยปรัชญา.....	11
	ศิลปะเอ็กซ์เพรสชันนิสม์.....	11
3	วิธีการดำเนินงาน.....	16
	ขั้นตอนของการศึกษา.....	16
	ขั้นตอนปฏิบัติ.....	17
	ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	17
	ขั้นตอนการทำแบบร่าง.....	21
	ขั้นตอนในการผลงานสร้างสรรค์.....	27
	วิธีการแสดงออก.....	28
	ทัศนธาตุที่ใช้ในผลงาน.....	29
4	การวิเคราะห์ พัฒนาและคลี่คลายสู่การดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์.....	33
	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์.....	33

บทที่	หน้า
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1-4	33
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5-8.....	33
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 9.....	33
ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์.....	34
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1.....	44
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2.....	46
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3.....	49
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4.....	51
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5.....	53
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6.....	56
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 7.....	59
ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 8.....	62
5 บทสรุป.....	64
รายการอ้างอิง.....	65
ประวัติผู้วิจัย.....	66

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แผนภูมิแสดงกระบวนการรับรู้.....	8
2	แปรงและฟู่กันขนาดต่างๆ.....	17
3	สีโปสเตอร์.....	17
4	จานสี.....	18
5	สีน้ำมัน.....	18
6	ดินสอและเครยง.....	19
7	สีชอล์กน้ำมัน.....	19
8	ปากกาสีต่าง.....	20
9	ผ้าเช็ดสี.....	20
10	สีน้ำ.....	21
11	แบบร่าง.....	22
12	แบบร่าง.....	23
13	แบบร่าง.....	24
14	แบบร่าง.....	25
15	แบบร่าง.....	26
16	ขั้นตอนในการสร้างสรรค์.....	27
17	ขั้นตอนในการสร้างสรรค์.....	27
18	ทัศนธาตุ เส้น.....	29
19	ทัศนธาตุ สี.....	29
20	ทัศนธาตุ รูปร่าง.....	30
21	ทัศนธาตุ ที่ว่าง.....	30
22	ทัศนธาตุ พื้นผิว.....	31
23	ทัศนธาตุ จุด.....	31
24	ทัศนธาตุ น้ำหนัก.....	32
25	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	35
26	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	36
27	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	37

ภาพที่		หน้า
28	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	38
29	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	39
30	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 6.....	40
32	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 7.....	41
32	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 8.....	42
33	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 9.....	43
34	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	44
35	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	45
36	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	46
37	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	48
38	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	49
39	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	50
40	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	51
41	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	52
42	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	53
43	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5.....	55
44	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6.....	56
45	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6.....	58
46	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7.....	59
47	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7.....	61
48	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8.....	62
49	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างมาก จากผลพวงของวิวัฒนาการของเทคโนโลยีที่รุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว นำไปสู่ การเจริญเติบโตทางด้านวัตถุที่เพิ่มมากขึ้น นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม กล่าวคือ การดำรงชีวิตของผู้คนมีความสะดวกสบายขึ้นเป็นอย่างมาก ระบบคมนาคม การศึกษา ตลอดจนเรื่องการอยู่อาศัย อิทธิพลของวัตถุเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทครอบคลุมวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมไปจนหมดสิ้น

ในขณะที่บทบาทของวัตถุเทคโนโลยีได้พัฒนาด้านระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัว และพัฒนาอุตสาหกรรมไปอย่างรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้กลับทำให้สภาพจิตใจของผู้คนในสังคมเสื่อมถอย เกิดภาวะเครียด และอยู่ในภาวะวิกฤตจากปัญหาสภาพแวดล้อมที่มาพร้อมกับความเจริญ ความรีบเร่ง การแข่งขัน การขยายตัวของเขตเมือง รวมทั้งวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อผู้คนในสังคมซึมซับผลกระทบสู่สภาพจิตใจ อีกทั้งผลกระทบเหล่านี้ยังสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การแสดงออกของผู้คนได้ในระยะต่อมา

ผู้สร้างสรรค์เป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาสภาพสังคมปัจจุบัน สืบเนื่องมาจากการย้ายที่อยู่อาศัยจากต่างจังหวัดสู่ระบบสังคมเมือง การปรับตัวให้เข้ากับวิถีชีวิตของผู้คนในชุมชนเป็นวิสัยปกติของมนุษย์สัมพันธ์ ผลกระทบที่ตัวเองได้รับ ไม่เพียงแต่ทำให้พฤติกรรม การแสดงออกภายนอกเริ่มมีอาการก้าวร้าว หงุดหงิดง่าย หวาดระแวง สิ่งที่มาคือผลเสียด้านจิตใจ แต่อย่างไรก็ดีผู้สร้างสรรค์ได้เลือกอีกหนึ่งทางออก เพื่อเป็นการบำบัดสิ่งที่ตกค้างอันรบกวนต่อสภาพจิตใจโดยใช้ศิลปะเพื่อระบายภาวะความกดดัน อารมณ์ความรู้สึกอัดอั้นที่มีต่อสังคม เป็นผลงานศิลปะสะท้อนจากจิตใต้สำนึก จิตสำนึก และจิตกึ่งสำนึก ตามหลักทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ ในรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ โดยอาศัยความบังคลาใจมาจากศิลปะแนวกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) บันทึกลงเชื่อมโยงเรื่องราวอย่างเสรี (Free Association) คือผู้สร้างสรรค์จะคิดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และพยายามหาสิ่งเชื่อมโยงไปเรื่อย ๆ เมื่อนึกสิ่งใดก็เขียนวาดมาทันที โดยไม่ต้องเก็บไว้ในใจภายใต้ แนวความคิดมุมมองที่เกิดจากจิตใต้สำนึกอันได้รับผลกระทบมาจากสภาพแวดล้อมในสังคมร่วมสมัย สร้างสรรค์จากสภาวะภายในสู่รูปธรรมภายนอก สะท้อนเรื่องราว

ความเป็นไปในสังคมถ่ายทอดผลกระทบของปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยการใช้ตัวเอง เป็นสื่อกลางส่งความหมาย ให้ขบคิด เพลิดเพลินไปกับจินตนาการอย่างอิสระเสรี ด้วยวิธีการ สร้างสรรค์แสดงออกอารมณ์ความรู้สึกหลากหลายที่พบเจอในวิถีชีวิตก่อเกิดเป็นจินตนาการ ใช้ วิธีการขีดเขียน ปะติด ระบายสี อันเป็นองค์ประกอบจากทัศนธาตุอย่างตรงไปตรงมาตามเจตนาที่ ตรงต่อความรู้สึกมากที่สุด ทั้งนี้รูปทรงที่เลือกใช้เป็นตัวละครมาจากรูปทรงคน สัตว์ สิ่งของ ใน สังคมราวกับเป็นตัวแทนจากภาพเหตุการณ์ในการดำเนินชีวิต ตัวละครดังกล่าวจึงมีลักษณะ ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริงคล้ายกับรูปแบบศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) เช่น มีการยืดขยาย หรือตัดทอน เพื่อแสดงออกถึงสภาวะอารมณ์แห่งมุมมองจากสภาวะในสังคมที่มีความไม่สมบูรณ์ ในความสมบูรณ์ ภาพผลงานมีนัยสัญลักษณ์แฝงสะท้อนความหมายผสานกันอย่างกลมกลืนกันเป็น ผลงานศิลปะในลักษณะสำแดงอารมณ์ (Expressionism) นอกจากการแสดงออกอย่างฉับพลันแล้ว อิทธิพลงานศิลปะในแบบอย่างของ นาอิว (Naive) ก็สอดคล้องกับเนื้อหาของผู้วิจัยเนื่องจากภาพ ผลงานแสดงออกคล้ายเด็กไร้เดียงสา บริสุทธิ์ แต่แฝงความลึกซึ้งซ่อนเร้นให้ขบคิด พิจารณา

การสร้างสรรคผลงานศิลปะของผู้สร้างสรรค์ไม่ได้เป็นการแสดงออกถึงการวิพากษ์ สังคมแต่อย่างใด หากเป็นเพียงแต่ต้องการที่จะบ่งบอกถึงความเป็นส่วนหนึ่งจากผลพวงอันได้

งานจิตรกรรมแขนงหนึ่งซึ่งมีการพัฒนาทั้งในด้านเทคนิคและกรรมวิธีต่าง ๆ ที่ สามารถแสดงสิ่งที่สะสมอยู่ในจิตใต้สำนึก ที่ถูกเก็บกดไว้ต้องการแสวงหรือบรรลุถึงความจริง สูงสุดอันเกิดจากการผสมรวมของความฝันกับความจริงแห่งโลกภายนอก กล่าวคือ ต้องการ แสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดภายในออกมาอย่างเสรีในทุกรูปแบบ โดยปราศจากการควบคุมใด ๆ ทั้งสิ้น การสร้างงานจึงเป็นเหมือนการสำรวจสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวมนุษย์ เช่น การละเมอขณะ หลับ การสร้างวิมานในอากาศขณะที่ไม่ได้หลับ การเพ้อ การสะสมภาพต่าง ๆ ไว้ในส่วนลึกของ จิตใจกลายเป็นความทรงจำและความคิด เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นภาพไร้สำนึกเบื้องลึกให้ ไหลตรงเข้าไปสู่ความสำนึก แล้วเปลี่ยนความฝันเหล่านั้นให้มีเหตุและผลของความจริงภาพที่ เกิดขึ้นในจิตใต้สำนึกจะเต็มไปด้วยสิ่งพิสดาร มหัศจรรย์ ลึกลับ ปราศจากเหตุและผล รวมถึงการใช้ วิจารณ์ทางด้านศีลธรรม

ลัทธินาอิวหรือแนฟว์ (Naive) เป็นลัทธิที่แสดงออกทางศิลปะแบบขาดหลักวิชาใน เชิงช่าง แต่เต็มไปด้วยความตั้งใจที่จะวาดให้เหมือนจริงมากที่สุด เนื้อหาเรื่องราวล้วนสะท้อนให้ เห็นภาพธรรมชาติที่ถูกตัดแปลงไปตามความต้องการของจิตรกร มีลักษณะและรูปแบบเฉพาะตน เน้นอารมณ์ความรู้สึกต่อวิถีแห่งธรรมชาติ มีรายละเอียดในภาพมาก ผลงานแบบนาอิวจึงดูคล้ายกับ งานของเด็ก

ประสบจากวิถีชีวิตในสังคมที่รีบเร่ง ระบายออกจากสิ่งที่อัดอั้นภายในจิตใจถ่ายทอดเป็นรูปธรรมที่ผู้ชมจะสามารถมองเห็นเข้าสู่ส่วนลึกในจิตใจของผู้สร้างสรรค์ไม่มากนักน้อย ทั้งนี้เกิดจากความเชื่อที่ว่าผู้สร้างสรรค์ไม่ได้เป็นบุคคลเดียวที่ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพจิต เหตุเพราะมนุษย์ทุกคนต่างมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ไม่ว่าจะหน้าที่ ความรับผิดชอบ หรือปัจจัยใดๆ ก็ตามจึงไม่แปลกที่ผู้คนต่างคลุกคลีรับเอาความรู้สึกของกันและกันเอาไว้เพียงเพราะสิ่งเหล่านี้ช่วยทำให้มนุษย์ดำรงอาศัยอยู่ร่วมกันได้ด้วยการแบ่งปันความรู้สึกร่วมกันแน่นอนว่ามีทั้งดีและเลว จะเป็นการกระทำหรืออะไรก็ตามแต่ทุกคนย่อมมีส่วนรับมาเท่าๆ กัน แต่หากสิ่งหนึ่งที่เรารับมานั้นต้องรับมาอย่างพิจารณา วิเคราะห์ถึงเหตุและผลอย่างพอดี ทางแก้ไขจากปัญหาไม่ว่าอะไรก็ตามย่อมมีทางออกเสมอ

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาและค้นหาหลักการเชื่อมโยงเสรีของจิตใต้สำนึกตามทฤษฎีจิตวิทยา
2. เพื่อสร้างสุนทรียภาพทางศิลปะ ถ่ายทอดอารมณ์โดยวิธีการแสดงออกทางศิลปะในรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract)
3. เพื่อถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมในลักษณะเชิงสำแดงอารมณ์ (Expression) สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกที่ได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมในสังคม

สมมติฐานของการศึกษา

ศึกษาและบันทึกเรื่องราวถึงผลกระทบที่ตัวผู้สร้างสรรค์ได้รับจากสภาพแวดล้อมในสังคมโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการระบายออกของสภาวะที่ตกค้างภายในจิตใจ ณ ขณะนั้นนำเสนอในรูปแบบของผลงานศิลปะบำบัดโดยหยิบยืมทฤษฎีแนวคิดเชื่อมโยงเสรีตามหลักจิตวิทยา มาปรับใช้ผสมผสานร่วมกับจินตนาการ เพื่อนำเสนออีกหนึ่งรูปแบบของทางออกโดยเริ่มแก้ไขจากตนเองสู่สังคม ทั้งนี้ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพความฉลาดทางอารมณ์อีกรูปแบบหนึ่ง

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตทางเนื้อหา

นำเสนอผลงานศิลปะเชิงสำแดงอารมณ์ (Expressionism) จากจิตใต้สำนึกของผู้สร้างสรรค์เป็นการบันทึกสภาวะของสิ่งตกค้างข้างในจิตใจ ซึ่งเป็นผลกระทบที่มาจากเรื่องราวสะเทือนใจท่ามกลางความขับเคลื่อนในสังคมปัจจุบัน ถ่ายทอดสภาวะอารมณ์ ณ ขณะนั้น มาเก็บเกี่ยวและร้อยเรียงผ่านการผสมผสานธาตุทางทัศนศิลป์เป็นรูปแบบผลงานจิตรกรรม เพื่อตอบสนอง

ในการพัฒนาอารมณ์ต่อตนเอง อีกทั้งก่อให้เกิดประโยชน์ด้านสมาธิ จินตนาการอันเป็นปัจจัยสำคัญหลักในการสร้างสรรค์ และพัฒนาผลงานศิลปะให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นสืบไป

ขอบเขตทางด้านรูปแบบ

นำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ในรูปแบบงาน 2 มิติ โดยสอดแทรกนัยสัญลักษณ์ไว้กับเหตุการณ์ของตัวละคร ผ่านมุมมองจากภาพสะท้อนภายใต้จิตใจได้อันนึ่งจากผลกระทบที่ได้รับจากสังคมในปัจจุบัน

ขอบเขตทางด้านเทคนิค

สร้างสรรค์ผลงานเป็นจิตรกรรมเทคนิคผสม 2 มิติ

ขั้นตอนการศึกษา

1. ข้อมูลจากสภาพแวดล้อม บันทึกเรื่องราวผ่านความทรงจำ เก็บรายละเอียดข้อมูลที่สะท้อนใจ ประสบการณ์ ฐู เห็น สัมผัส จากการดำเนินชีวิตในแต่ละวันที่พบเจอเหตุการณ์ต่างๆ บันทึกจดเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และจดจำภาพเหตุการณ์ด้วยความรู้สึก
2. ข้อมูลเชิงวิชาการ ศึกษาจากเอกสารอ้างอิงจากห้องสมุด เพื่อเน้นย้ำถึงที่มาที่ไป ทั้งความหมายของสัญลักษณ์ และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการอ้างอิงเหตุการณ์นั้นๆ เพื่อใช้เป็นเหตุเป็นผลที่ไม่เป็นเพียงแต่อารมณ์ความรู้สึกเท่านั้น เพื่อผลลัพธ์ที่แสดงถ่ายทอดเป็นผลงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. ทำสมาธิ นึกถึงภาพเหตุการณ์ที่สะท้อนอารมณ์ในความทรงจำ ถ่ายทอดเป็น โดยสีน้ำบนผ้าใบที่เตรียมไว้ สະบัตที่แปรงเล็กใหญ่ตามภาวะปลดปล่อยอารมณ์ขั้นแรกเริ่ม
2. แต่้มเติมชุดสีตามบรรยากาศจากการทำร่องรอยให้เกิดคราบปรากฏหลังจากนั้น พิจารณาสังเกตมองจากร่องรอยที่เกิด ร่างเส้นผสมผสานกับจินตนาการเชื่อมโยงต่อไปเรื่อยๆจนเกิดรูปทรง
3. ร่างรูปทรงที่เกิดจากเส้นจินตนาการควบคู่ถึงความเป็นไปได้ในสิ่งทิมองเห็นตีความจากประสบการณ์พร้อมทั้งวางองค์ประกอบ ณ ขณะเดียวกัน

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้าวิจัย

กรอบไม้

ผ้าใบแคนวาส

สีน้ำมัน

สีอะคริลิก

สีชอล์คน้ำมัน

สีโปสเตอร์

ปากกาสี, ดินสอไม้

กระดาษ

กาว

ฟู่กัน

ดินสอแรงเงา, เครื่องเขียน

น้ำมันสน

บทที่ 2

แรงบันดาลใจและอิทธิพลในการสร้างสรรค์

ทัศนะขององรี มาติสส์ (Henri Matisse, ค.ศ. 1869-1954) ได้กล่าวไว้ในเมื่อปี ค.ศ. 1908 ว่า “ผมฝันถึงศิลปะแห่งความสุขแห่งความบริสุทธิ์ และแห่งความเรียบง่าย อิสระจากสิ่งรบกวน และเรื่องราวที่เคร่งเครียด (ศิลปะ) ควรจะเป็นสิ่งที่ผ่อนคลายทางจิตใจ ทั้งสำหรับนักธุรกิจและคนทำงานทั่วไป ที่ช่วยประโลมใจเป็นเสมือนบางอย่างที่คล้ายกับเก้าอี้หวายที่ช่วยบรรเทาความตึงเครียดทางจิตใจและความเมื่อยล้าทางร่างกาย”¹

เก้าอี้หวายและศิลปะถูกนำมาเปรียบเทียบในวลีอมตะของมาติสส์ ศิลปินชาวฝรั่งเศสผู้เป็นจิตรกร ประติมากร นักคิด นักออกแบบ ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยกับประโยชน์ของศิลปะของศิลปินผู้นี้ เพราะว่าหากจะพูดถึงคำว่า “หวาย” เป็นอะไรที่หมายถึงสิ่งที่มีของอ่อนนุ่มอยู่ข้างในเพื่อป้องกันการเสียดสี การกดดัน การกระทบกระทั่งเป็นต้น ยิ่งนำมาพร้อมกับคำว่าเก้าอี้กลายเป็น “เก้าอี้หวาย” ด้วยแล้วยิ่งดีไม่น้อยเพราะเราสามารถเอนกายประทับตัวลง “หวาย” ที่ว่าโดยไร้ความกังวลหรือแม้กระทั่งวางแอกภาระอันหนักหน่วงนั้นทิ้งไว้กับหวายนั่น

ศิลปะที่กลายมาเป็นเก้าอี้หวายนี้คงเป็นอะไรที่พิเศษไม่น้อยสำหรับทุกเพศทุกวัย สิ่งสำคัญคือ การผ่อนคลาย ปลดปล่อยอารมณ์ ความรู้สึกเจ็บปวดจากบาดแผลทางใจระบายออกมาเป็นศิลปะเป็นตัวตนคนคนนั้น ผลงานศิลปะที่ดีสามารถทำให้ช่วยบรรเทาขจัดจิตใจให้สูงขึ้น ดำเนินการพัฒนาสู่การพิจารณาตัวเอง ก่อเกิดสมาธิและเหตุและผล เสมือนเป็นการทำความเข้าใจกับตัวเองวิเคราะห์จากปัญหาสู่สุนทรียภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

การลงมือทำเก้าอี้หวาย (ศิลปะ) ซักชิ้นส่วนประกอบหลักสำคัญคงไม่ใช่จิตใจที่แห้งเหือดสำหรับเลือกใช้เป็นวัสดุหลักในการขึ้นโครงสร้างเก้าอี้ขณะเดียวกันหวายที่ต้องบุนยัดติดกันนั้นก็ต้องเป็นวัสดุชั้นดีไม่ทำให้ผู้พักผ่อนรู้สึกเย่หนักไปกว่าเดิม กล่าวคือความสำคัญของวัสดุที่วานั้นต้องมาจากการใส่ใจ สรพธา ความเชื่อว่าศิลปะที่จะสร้างสรรค์ออกมานั้นต้องหลอมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเจ้าของผลงานซึ่งไม่เกี่ยวกับว่าสภาวะจิตใจตอนนั้นเป็นอย่างไร ความจริงใจไร้เสแสร้งจะกระทำให้

¹อิทธิพล ตั้งโฉลก, แนวทางการสอนและการสร้างสรรค์กิจกรรมชั้นสูง. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2550), 92.

ผลผลิตอย่างมาเองอย่างอัตโนมัติและงดงาม ถึงตรงนี้ตรงกับสำนวนคำกล่าวของศิลปินเอกอย่าง แจ็คสัน พอลล็อก ศิลปินเอกแห่งยุคเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ว่า “จิตรกรที่ดีทุกคนวาดสิ่งที่เขาเป็น”²

สำหรับผู้สร้างสรรค์การสร้างสรรค์เก้าอี้νωมให้กลายเป็นชุดผลงานวิถยานิพนธ์นี้เป็นอะไรที่ผ่อนคลาย สนุกสนาน เพลิดเพลินกระนั้นก็ไม่ลืมให้ความสำคัญในการสำรวจตัวเอง

อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่องานศิลปกรรม

สภาวะการณ์ของสังคมไม่รีรอให้เรารับการเปลี่ยนแปลงไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปในท่ามกลางวิกฤตปัญหา เศรษฐกิจในสังคมที่ซุกซ่อนในทุกอณูหมู่เหล่า เราต้องยอมรับก่อนว่ากำลังเผชิญหน้าอยู่กับการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่เสมอ วัฒนธรรม เทคโนโลยี หรือแม้แต่ภาษาและการสื่อสารมีการเปลี่ยนแปลงผันอยู่ตลอดทุกวินาที ท่ามกลางความสับสนวุ่นวายเหล่านั้นมนุษย์ต่างคิดหาวิธีการรับมือกับปัญหาต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิตประจำวันด้วยวิธีที่แตกต่างกันออกไปเพื่อความปลอดภัยในชีวิตหรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นสัญชาตญาณแห่งการป้องกันตัวเองเมื่อเผชิญกับบททดสอบอันหลายหลาก ด้วยความเร่งรีบกดดันให้ทุกชีวิตต้องต่อสู้เตรียมพร้อมรับมือในการแก้ปัญหาในแต่ละครั้งจึงไม่แปลกใจที่ทุกคนต้องประสบเจอกับสภาวะความเครียดที่มาจากผลพวงแห่งยุคสมัยที่แปรเปลี่ยนให้ปัจเจกชนอยู่ภายใต้กรอบของระบบทางสังคมทั้งยังถูกออกแบบให้มนุษย์อาศัยอยู่ภายใต้การครอบงำอิทธิพลหรือกรอบความเชื่ออะไรก็ตามแต่ที่เคยได้ยินกันมาแต่บรรพกาล

ข้าพเจ้าเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากความเชื่อจากรากเหง้าวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดส่งผ่านรับต่อกันมาหรือแม้แต่ถูกตั้งความคาดหวังจากตัวบุคคลหรือองค์กร ให้ต้องจำนและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กติกาของสังคมอย่างปฏิเสธได้ยาก ท่ามกลางอิทธิพลที่ครอบงำสืบต่อกันมาหลายทอดนี้ ความสับสนจึงปรากฏขึ้น ความสับสนที่ว่านี้หมายถึง ความคิดตั้งคำถามกับเหตุผลถึง สัจจะที่ดูคล้ายจะย้อนแย้งกันไปมาในหลักปฏิบัติ คำสอน ซึ่งนั้นครอบคลุมไปถึงการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลด้วย สาเหตุหลักคือการไม่เข้าใจและสับสน เหตุว่าบางครั้งคำถามต่างๆ มากมายระหว่างความจริง ความดี ความงาม ผุดขึ้นมาและก็มลายหายไปอย่างรวดเร็วเป็นเช่นนี้แล้วคนเรามากจะใช้สัญชาตญาณเดิมออกมากลบเกลื่อนปล่อยชีวิตให้พลัดหลงไปกับกระแสหลักทางสังคม การตระหนักถึงความไม่เข้าใจในสิ่งต่างๆ รอบตัวนี้ทำให้ข้าพเจ้าเริ่มสังเกตถึงความสัมพันธ์ต่อตนเอง

² อิทธิพล ตั้งโกลก, แนวทางการสอนและการสร้างสรรค์จิตรกรรมชั้นสูง. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2550), 99.

และผู้อื่น ในที่สุดเริ่มเข้าใจในระดับที่ว่ามนุษย์ทุกคนนั้นมีความทุกข์เป็นของตัวเอง และยิ่งน่าเศร้าใจไปกว่านั้นที่ทุกคนถูกรอบงำด้วยกระแสของระบบสังคมให้ต้องปฏิบัติตามหลักคำสอนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็ยศาสนา โรงเรียน ครอบครัว ฯลฯ จนหลงลืมอิสรภาพในตัวเอง

ในฐานะผู้สร้างสรรค์เรื่องราวที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นทั้งจุดเริ่มต้นและแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปะเพื่อค้นหาอิสระต่อตนเอง ดังนั้นภาพผลงานจิตรกรรมในวิทยานิพนธ์นี้จึงนำเสนอในลักษณะที่รู้สึกได้ถึงความผ่อนคลายแม้ในด้านรูปแบบหรือเนื้อหาในผลงานแต่ละชิ้นจะแฝงนัยสัญลักษณ์ที่ตรงกันข้ามแต่ผู้สร้างสรรค์ได้ผูกเชื่อมไว้ด้วยกันระหว่างธรรมชาติของจิตใจที่เบาสบายและภาวะประสตรงจากสิ่งแวดล้อมประจำวันอย่างไม่แยกจากกันไปได้อัน ขณะนั้น

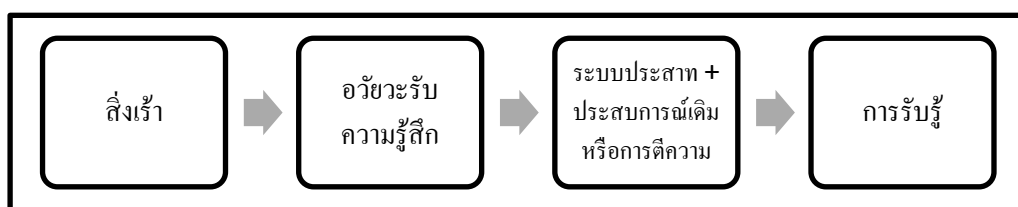
ทฤษฎีด้านการรับรู้ของมนุษย์

นักจิตวิทยาของกลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Psychology) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการรับรู้และพบว่ามนุษย์มีแนวโน้มในการจัดสิ่งทีรับรู้เป็นหมวดหมู่โดยอาศัยหลักการ (จำเนียร ช่วง โชติ และ คณะ 2515 : 106-110)⁴

เดิมศักดิ์ คทวนิช (2546) ได้นิยามความหมายของการรับรู้ หมายถึงกระบวนการในการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายหลังร่างกายรับสัมผัสจากสิ่งเร้า ซึ่งการรับรู้เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล และในการตอบสนองพฤติกรรมใดๆ ของบุคคลจะขึ้นอยู่กับการรับรู้สภาพแวดล้อมและความสามารถในการแปลความหมายของสภาพแวดล้อมนั้น

1. กระบวนการรับรู้ (Perception Processing)

การรับรู้เป็นกระบวนการที่คิดต่อเนื่องจากการรู้สึก เมื่อประสาทรับความรู้สึกได้รับการกระตุ้นจะส่งผ่านข้อมูลนั้น ไปยังระบบประสาทที่เกี่ยวข้องสำหรับการแปลความ ในส่วนนี้อาจมีประสบการณ์หรือความรู้เดิมในส่วนของความจำของมาด้วย³

ภาพที่ 1 แผนภูมิ แสดงกระบวนการรับรู้

ที่มา: สุวรี ศิวะแพทย์. จิตวิทยาทั่วไป. (กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์), 2549.

³ สุวรี ศิวะแพทย์. จิตวิทยาทั่วไป. (กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์), 2549.

การรับรู้ของบุคคลเกิดจากการเห็นถึง 75 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือการได้ยิน 13 เปอร์เซ็นต์ การสัมผัส 6 เปอร์เซ็นต์ การรับกลิ่น 3 เปอร์เซ็นต์ และการรับรส 3 เปอร์เซ็นต์ (Gestalt, 1992) จากสัดส่วนการรับรู้ของบุคคล จะเห็นได้ว่าการรับรู้ของบุคคลส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการมองเห็น จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการออกแบบสื่อโฆษณา รวมถึงสื่อระบบอินเตอร์เฟสบนระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการตอบโต้กับมนุษย์ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการออกแบบให้มนุษย์สามารถรับรู้และตีความหมายของสิ่งที่รับรู้ได้อ่างถูกต้อง⁴

นอกจากนี้กรณีศึกษาทางการแพทย์นั้นได้นำไปศึกษาวิเคราะห์การพยาบาลผู้ป่วยที่มีปัญหาเกี่ยวกับระบบประสาท ภาวะการรู้สึกตัวของผู้ป่วยอันประกอบด้วยสองส่วนคือ การตื่นตัว (alertness) และการสำนึก (awareness) สามารถนำไปใช้ในการแบ่งวัดระดับความรู้สึกตัวเฉียบพลันของผู้ป่วยได้หลายระดับ เช่น จุนง (Clouding of Consciousness) คือผู้ป่วยจะมีระดับความรู้สึกตัวดี แต่ความสำนึก และความคิดผิดปกติเล็กน้อย เช่น ขาดสมาธิ ตื่นเต้น ตกใจง่าย รับรู้ช้า พูดพอรู้อะไรแต่ช้า และระดับ คลั่งเสียด (Delirium) ระดับความรู้สึกตัวดี แต่สูญเสียการควบคุมความคิด และอารมณ์ได้⁵

จากการศึกษาข้อมูลวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้พุ่งประเด็นให้เห็นถึงกระบวนการรับรู้และบอกความหมายว่ามีความสำคัญมากเช่นไรเป็นประโยชน์อย่างไรทั้งการแพทย์ก็มีส่วนในด้านศิลปกรรมของผู้สร้างสรรค์มีความสนใจในแนวคิดทางด้านจิตวิเคราะห์ (The Psychoanalysis Approach) จากทฤษฎีที่กำลังจะกล่าวต่อไปนี้ผู้สร้างสรรค์ได้หยิบยืมหลักคิดมาเชื่อมโยงเข้ากับเนื้อหาของผลงานเพื่อถ่ายทอดให้เกิดเป็นการแสดงออกในรูปแบบเฉพาะตนผสมผสานระหว่างสุนทรียภาพและสภาวะการณ์ของสังคม

2. ทฤษฎีการรับรู้ทางจิตรกรรม (Perception Theory in Painting) มีองค์ประกอบที่ถือเป็นปัจจัยในการรับรู้ ดังนี้

2.1 องค์ประกอบของการมองเห็น (The Visual Element)

⁴ วรณิดา กลิ่นดี, “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความน่าเชื่อถือของระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของไทย” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2551), 8

⁵ Health Care Thai, การพยาบาลผู้ป่วยระบบประสาท, เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.healthcarethai.com/ผู้ป่วยระบบประสาท>

เป็นองค์ประกอบในงานศิลปะที่เรามองเห็นได้แก่ เส้น สี แสงเงา พื้นผิว ซึ่งล้วนเกิดจากการสร้างสรรค์ด้วยวัสดุ เช่น สีน้ำ สีน้ำมัน ดินสอ ปากกา ฯลฯ

2.2 การออกแบบ (Design)

เป็นการประสานองค์ประกอบของการมองเห็น เพื่อก่อให้เกิดความสมดุล เอกภาพ จังหวะลีลาที่เหมาะสมลงตัว และเป็นกระบวนการคิดในการจัดวางเพื่อต้องการให้ผลงานจิตรกรรมสามารถสื่อสิ่งที่ศิลปินต้องการ

2.3 ศิลปวัตถุ (The Art Object)

วัตถุที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เป็นวัตถุที่ทำให้เกิดเส้น สี รูปทรง พื้นผิว ในทางจิตรกรรม เช่น สีชนิดต่างๆ และระนาบรองรับ เช่น สีน้ำมันบนผ้าใบ สีน้ำบนกระดาษ

2.4 รูปทรงที่มองเห็น (Visual Form)

ภาพรูปทรงที่มองเห็นด้วยตาที่จะส่งรหัส (Encoding) ไปยังสมอง เพื่อการตีความ (Interpretation) หรือแปลรหัส (Decoding)

2.5 การรับรู้ (Perception)

การตอบสนองอันเกิดจากการมองเห็นรูปทรง เป็นกระบวนการแปลรหัส (Decoding) และการสรุป (Conclusion) อันเกิดจากระบบสมอง ระบบประสาท และความรู้สึกอันเกิดจากข้อมูลจากภาพรูปทรงที่มองเห็น

2.6 ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Experience)

ประสบการณ์การมองเห็นวัตถุในโอกาสต่างๆ โดยประสบการณ์ซึ่งจะถูกสรุปเก็บไว้ในความทรงจำ ดังนั้นพื้นฐานการรับรู้ของคนเกิดจากการผสมผสานระหว่างประสบการณ์เก่า และประสบการณ์ใหม่ ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อภาพรูปทรงจากประสบการณ์ใหม่สามารถประสานสอดคล้องกับประสบการณ์เดิม

2.7 โครงสร้างทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Structure)

เป็นการรวมและการแยกประสบการณ์การรับรู้ต่างที่ต่างเวลากัน ซึ่งจะส่งผลทางจิตวิทยา ความรู้สึกที่เกิดจากการชมงานศิลปะ และธรรมชาติในการรับรู้สุนทรียภาพจะมีความเกี่ยวข้องกับศิลปะและงานศิลปะนั้น ในเรื่องที่สามารถอธิบายถึงการรับรู้ของทางสุนทรียภาพ ความเหมือน ความต่างของภาพที่มองเห็นตลอดจนสามารถเข้าถึงเจตนารมณ์ของศิลปินที่ถ่ายทอดผ่านผลงานจิตรกรรม⁶

⁶ ศศิวิมล สันติราษฎร์ภักดี. (2546). *ทฤษฎีของการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม*. บทความ. นครปฐม: สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิลปะบำบัดแนวมนุษยปรัชญา

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และตระหนักถึงความสำคัญของศิลปะและจิตวิญญาณนั้นเป็นสิ่งแยกออกจากกันไม่ได้สำหรับนักสร้างสรรค์ศิลปะ สิ่งสำคัญคือความจริงที่ว่าศิลปะคือความคิด มีความเพียรและความรักอยู่ในทุกกระบวนการที่ปรากฏอยู่ในศิลปะทั้งหมด ตั้งแต่การมีความคิดริเริ่ม ความฝันจินตนาการ หรือในบางครั้งภายใต้แรงกดดันจากสภาพแวดล้อมรอบตัวที่ผู้สร้างสรรค์ประสบอยู่นั้นก็ถูกแปรเป็นความสวยงามได้ทั้งรูปธรรมและนามธรรม เป็นการหยั่งลึกเข้าถึงการทำ ความเข้าใจในธรรมชาติของเรานั้นก็สำรวจให้เกียรติแก่ตัวเองด้วยในครานั้นกัน การที่รู้จักรับและ มอบคืนให้ไปแก่สังคมจึงเป็นส่วนสำคัญที่ยกระดับจิตใจให้ถูกพัฒนาสูงยิ่งขึ้นไป

อนุพันธ์ พฤษ์พันธ์จิ นักศิลปะบำบัดในแนวมนุษยปรัชญา ได้กล่าวว่า “งานของ มนุษยปรัชญา เป็นงานที่วางศิลปะไว้บนรากฐานของจิตวิญญาณได้อย่างงดงาม วางไว้บนพื้นฐาน การแพทย์อย่างมีศิลปะ”⁷

ข้อความจากบทสัมภาษณ์นิตยสาร GM ฉบับเดือนเมษายนของอนุพันธ์ ข้าพเจ้ารับรู้ ควบคู่กับการทำความเข้าใจในทัศนะที่ว่า “ศิลปะเป็นรากฐานของจิตวิญญาณ” ศิลปะที่ดีควรเริ่ม จากการสำรวจตัวเองและทำความเข้าใจระหว่างตัวเองและสิ่งต่างๆ ว่าคิดอย่างไรกับสิ่งเหล่านั้นแล้ว นำมาเชื่อมวิเคราะห์กับตัวเอง ศิลปะทำให้เกิดสมาธิความเป็นหนึ่งเดียวกันกับความสัมพันธ์ทั้งหมด ที่ปรากฏที่ตามองเห็นและมองไม่เห็น

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขึ้นมาสักชิ้นนั้นหมายถึงการ “นำเสนอใหม่” การนำเสนอ ไม่เพียงแต่คิดคำนึงถึงรูปธรรมที่ต้องการจะถ่ายทอดออกมาจากรู้สึกนึกคิดภายในเท่านั้น ศิลปะยังสามารถช่วยให้จิตรกรเข้าถึงระดับจิตวิญญาณผลานกันเป็นหนึ่งเดียวกันกับจินตนาการ และจิตใจ เป็นการทำความเข้าใจตัวเอง เมื่อเข้าใจตัวเองการค้นพบสิ่งต่างๆ ก็จะถูกเปิดออกอย่าง อิสระ ความงดงามที่ตามมานั้นคือความดีในสิ่งที่ทำ

ศิลปะเอ็กซ์เพรสชันนิสม์

ช่วงยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 ท่ามกลางความวุ่นวายจากสถานการณ์การเมืองในด้าน ศตวรรษที่ 20 ศิลปะแนวอภิมนิมได้ถือกำเนิดขึ้น เหตุจากความเคลื่อนไหวและผลพวงจาก สงครามทำให้สภาพจิตใจของผู้คนในยุคนั้นจมดิ่งเข้าสู่ภาวะเครียด อารมณ์ความรู้สึกเมื่อต้อง เผชิญหน้ากับปัญหาหรือสถานการณ์ที่ยากจะรับมือ ใจหวู่คนส่วนใหญ่จะรู้สึกไม่สบายใจและ

⁷ พลสัน นกน่วม, อนุพันธ์ พฤษ์พันธ์จิ, เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://gmlive.com/post/d8E17h9---let-the-art-heal-your-soul/1>

กอดันถึงขีดสุด รูปแบบงานศิลปะลักษณะที่ปฏิเสธความประณีตของความงามด้านรูปแบบฝีมือที่ไม่เน้นความละเอียดละออ ศิลปินที่มีชื่อเสียงในยุคนี้ได้แก่ มาร์ค ร็อบทโก้ วาสซิลี ค้านดินสกี โรเบิร์ต มาเธอร์เวลต์ หรือศิลปินไทยได้แก่ มิเชียม ยิบอินซอย จ่าง แซ่ตั้ง วสันต์ สิทธิเขตต์ ไทวิชิต พึ่งเกษมสมบูรณ์ เป็นต้น⁸ ศิลปินในกลุ่มนี้มีจุดมุ่งหมายในการแสดงออกของอารมณ์ ความรู้สึก สะท้อนใจเป็นคุณค่าที่สำคัญที่สุด

วอสลี แคนดิสกี⁹ (Wassily Kandinsky ค.ศ. 1866-1944) ศิลปินผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งศิลปะนามธรรมได้กล่าวว่าสำหรับตัวเขามีจุดกำเนิดแห่งความคลั่งใจในการสร้างงาน ดังนี้

1. ความตรึงตราประทับใจ (Impression) หรือความประทับใจในธรรมชาติ
2. การกระทำโดยไม่ได้เตรียมมาก่อน (Improvisation) ซึ่งมาจากจิตใต้สำนึก คือการแสดงออกอย่างฉับพลันของลักษณะภายในของสิ่งที่ไม่ใช่วัตถุหรือจิตวิญญาณ (Soul) ตามธรรมชาติ
3. การจัดองค์ประกอบ (Composition) การแสดงออกมาจากความรู้สึกภายใน (Inner) ในที่นี้หมายถึงใช้จิตสำนึกที่เป็นความนึกคิดในการจัดองค์ประกอบอย่างเช่นการวางสีให้สัมพันธ์กับรูปทรงด้วยผ่านอารมณ์และความรู้สึกเป็นสำคัญ

เมื่อปี ค.ศ 1911 ทฤษฎีของแคนดิสกีได้ตีพิมพ์เผยแพร่ออกสู่สาธารณชน เพื่ออธิบายแนวทางการสร้างสรรค์ของตนโดยอธิบายการรับรู้หรือความเข้าใจที่มีต่อกายภาพของสี¹⁰ ไว้ดังนี้

⁸ อธิธิพล ตั้งโณลก, แนวทางการสอนและการสร้างสรรค์จิตรกรรมชั้นสูง. (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2550), 79.

⁹ วอสลี แคนดิสกี (Wassily Kandinsky 1866-1944) จิตรกรในยุคเอ็กเพรสชันนิสต์ ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดมนุษยปรัชญาของรูดอร์ฟ สไตเนอร์ ผลงานของเขาสะท้อนสภาวะทางจิตใจและการเข้าถึงโลกแห่งจิตวิญญาณ และเป็นผู้เขียนหนังสือที่ได้รับกรกว่าวัญถึงอย่างแพร่หลายที่ชื่อว่า *Concerning The Spiritual in Art* และเป็นแกนหลักสำคัญในการก่อตั้งสถาบันศิลปะบาวเฮาส์ (Bauhaus) ในเยอรมนี

¹⁰ ลลิตนธร เพ็ญเจริญ, “กลุ่มมุ่งเน้นอารมณ์ความรู้สึก” (เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 215 425 ภาควิชาทฤษฎีศิลป์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2556)

ตารางที่ 1 ตารางอธิบายทฤษฎีการรับรู้สีของแคนดินสกี

สี	คุณลักษณะ	ลักษณะเสียงหรือท่วงทำนองของเครื่องดนตรี
เหลือง	อบอุ่น ตื่นเต้น ครอบคลุมความรู้สึก บ้าคลั่ง	เสียงดัง เสียงแหลมของทรัมเป็ต เสียง สูงของแตรประโคม
น้ำเงิน	ลุ่มลึก ภายใน เนื้อธรรมชาติ สงบ ออกไปทางเกือบมืดดำ	สีฟ้าอ่อน : ฟลูต สีฟ้าเข้ม : เชลโล สีน้ำเงินเข้มสุด : ออร์แกน
เขียว	การผสมสีเหลืองกับน้ำเงิน คงที่ สงบนิ่ง แต่มีความแข็งแรงซ่อนอยู่ สีเขียวเปรียบเสมือนวัวตัวอ้วนที่มี สุขภาพดีกำลังนอนเคี้ยวอาหารกับ สายตาโง่เขลา	เจียบ ออกห่างจากตำแหน่งกลางของ ไวโอลิน
ขาว	มันไม่ใช่ความตายอันนิ่งเจียบ แต่ เต็มไปด้วยความหมายของความ เป็นไปได้	การประสานเสียงของความเจียบ การ หยุดพักชั่วคราวของท่วงทำนอง
ดำ	ความสงบที่อยู่ชั่ววินาที ปราศจากอนาคตและความหวัง (แสงหรือไฟ) เคลื่อนที่ไม่ได้	การหยุดชะงักของเพลงหลังจากที่ ดำเนินอย่างต่อเนื่อง
เทา	การผสมระหว่างสีขาวกับดำ ความ ไม่สามารถเคลื่อนไหวคือความสิ้น หวัง	เจียบ

แดง	ยังมีชีวิตอยู่ มุ่งมั่นไปยังเป้าหมาย ผู้ชายที่เจริญเติบโตเต็มที่ แสงสีแดงอบอุ่น : ความเข้มข้น พลังงาน ความสุข สีแดงชาด (Vermilion) : ความ แน่วแน่ที่หนักแน่น แสงสีแดงเย็น : อ่อนเยาว์ ความสุข บริสุทธิ์ หนุ่มสาว	เสียงของทรมเป็ตที่แข็งและกระด้าง
น้ำตาล	การผสมระหว่างแดงกับดำ ที่ แข็งกระด้าง ยับยั้ง	
ส้ม	การผสมแดงกับเหลือง ความร้อน และสว่าง ความสุข (Radiant) สุขภาพดี เครื่องขริม	ระฆังโบสถ์ยุคกลาง ระดับเสียงอัลโต (Alto) ในการร้องประสานเสียง ไวโอลิน
ม่วง	การผสมแดงกับน้ำเงิน ผิดปกติ ดับ (ไฟหรือแสง) เสื่อม	ฮอร์นอังกฤษ เครื่องเป่าในยุคกลางทำ จากไม้ (Shawn) บาสซูน (Bassoon)

จะเห็นได้ว่าแคนดินสก็ สร้างสรรค์ศิลปะนามธรรมที่มุ่งเน้นความรู้สึกอารมณ์
เช่นเดียวกับการให้ความสำคัญที่สัมพันธ์ใกล้เคียงกับศิลปะประเภทดนตรีดังคำกล่าวของเขาที่ว่า
“สีคือคีตดนตรี ดวงตาคือฆ้อง จิตวิญญาณคือเปียโนที่มีคอร์ดมากมาย ศิลปินคือมือที่สัมผัสได้ถึง
สิ่งเหล่านี้หรือคีย์ที่ทำให้จิตวิญญาณสั่นไหวโดยอัตโนมัติ”¹¹

¹¹ ลลินทร เพ็ญเจริญ, “กลุ่มมุ่งเน้นอารมณ์ความรู้สึก” (เอกสารประกอบการสอน
รายวิชา 215 425 ภาควิชาทฤษฎีศิลป์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2556)

ประสบการณ์ซินเนสทีเซีย¹² (Synesthesia หรือ Synaesthesia) หมายถึงประสบการณ์การรับรู้หนึ่งของประสาทสัมผัสตั้งแต่สองอย่างขึ้นไปรับรู้หรือทำงานพร้อมกัน พบได้หลายอาการ เช่น เห็นตัวเลขและตัวหนังสือเป็นสี ฟังเพลงแล้วรู้สึกมีอะไรมาสัมผัสผิวหนัง หรือลิ้มรสอาหารกลับเห็นเป็นรูปร่างตามมาด้วย สำหรับแคนดิดินสกีก็แล้วเป็นประสบการณ์ซินเนสทีเซียประเภทฟังเพลงแล้วเห็นเป็นสี

แรงบันดาลใจนอกจากจะเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์งานศิลปะ อิทธิพลจากข้อมูลต่างๆยังเป็นปัจจัยประกอบในส่วนที่เข้ามาเสริมรับกับความคิดในการทำงานให้กระชับและมีสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ไม่ว่าจะเป็นอิทธิพลจากเทคโนโลยีในปัจจุบันที่มีความสะดวกรวดเร็วในการติดตามสืบค้นหาข้อมูลได้ตามแต่ที่เราต้องการ เช่น เราสามารถสืบค้นอิทธิพลที่เกี่ยวกับรูปแบบศิลปกรรมที่สนใจมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเรื่องราวที่ต้องการค้นหาเพิ่มเติม นอกจากนี้แล้วแล้วอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมยังมีส่วนสำคัญไม่แพ้กันที่จะทำให้การทำงานมีความสมบูรณ์ในการถ่ายทอดแนวความคิดการนำเสนอผ่านภาพจิตรกรรมให้มีความแจ่มชัดมากยิ่งขึ้น

¹² Synesthesia หรือ ซินเนสทีเซีย คือปรากฏการณ์การรับรู้ข้ามช่องสัมผัส เช่นการมองเห็นไปเชื่อมกับการฟัง ได้ยินเป็นสี เห็นเป็นเสียง หรือสัมผัสกายไปเชื่อมกับรสชาติ จับแล้วเปรี้ยว เลี้ยวแล้วแหลม ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ซินเนสทีเซียรูปแบบที่คนเป็นเยอะที่สุดคือ เห็นตัวเลขและตัวหนังสือเป็นสีๆ (grapheme-color synesthesia เชื่อมโยงเซ็นส์ระบุอักขระกับการเห็นสี) แต่ละตัวจะมีสีประจำตัวของมัน เช่น ก. สีแดง เลข 2 สีฟ้า ฯลฯ และก็จะเห็นเป็นสีอย่างนั้นทุกครั้ง ไม่ว่าจะพิมพ์จะเป็นสีคำสั้นๆ หรือสีอะไรก็ตาม

บทที่ 3 วิธีดำเนินงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานแต่ละครั้งจำเป็นต้องมีขั้นตอนการดำเนินการ ตั้งแต่ที่มาที่ไปของแรงบันดาลใจจากตัวข้าพเจ้าที่ต้องการถ่ายทอดความอิสระภายใต้แรงกดดันและ ภาวะปัญหาจากสังคมผ่านศิลปะรูปแบบกึ่งนามธรรม ซึ่งมีกระบวนการสร้างสรรค์ ดังนี้

ขั้นตอนของการศึกษา

ข้อมูลจากสภาพแวดล้อม บันทึกเรื่องราวผ่านความทรงจำ เก็บรายละเอียดข้อมูลที่ สะท้อนใจ ประสบการณ์ รู้ เห็น สัมผัส จากการดำเนินชีวิตในแต่ละวันที่พบเจอเหตุการณ์ต่างๆ บันทึกจดเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และจดจำภาพเหตุการณ์ด้วยความรู้สึก

ข้อมูลเชิงวิชาการ ศึกษาจากเอกสารอ้างอิงจากห้องสมุด เพื่อเน้นย้ำถึงที่มาที่ไปในทั้ง ความหมายของสัญลักษณ์ และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการอ้างอิง เหตุการณ์นั้นๆ เพื่อใช้เป็นเหตุเป็นผลที่ไม่เป็นเพียงแต่อารมณ์ความรู้สึกเท่านั้น เพื่อผลลัพธ์ที่แสดง ถ่ายทอดเป็นผลงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ขั้นตอนปฏิบัติ

1. ทำสมาธิ นึกถึงภาพเหตุการณ์ที่สะท้อนอารมณ์ในความทรงจำ ถ่ายทอดเป็น โดยสี น้ำบนผ้าใบที่เตรียมไว้ สະบັດที่แปร่งเล็กใหญ่ตามภาวะปลดปล่อยอารมณ์ขั้นแรกเริ่ม
2. แต้มเติมชุดสีตามบรรยากาศจากการทำร่องรอยให้เกิดคราบปรากฏหลังจากนั้น พิจารณาสังเกตมองจากร่องรอยที่เกิด ร่างเส้นผสมผสานกับจินตนาการเชื่อมโยงต่อไปเรื่อยๆจนเกิด รูปทรง
3. ร่างรูปทรงที่เกิดจากเส้นจินตนาการควบคู่ถึงความเป็นไปได้ในสิ่งที่มองเห็น ดีความจากประสบการณ์พร้อมทั้งวางองค์ประกอบ ณ ขณะเดียวกัน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน
การเตรียมอุปกรณ์

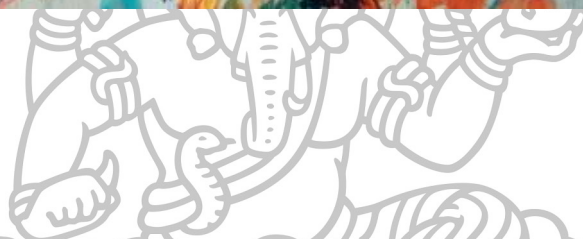
ภาพที่ 2 แปรงและพู่กันขนาดต่างๆ

ภาพที่ 3 สีโปสเตอร์

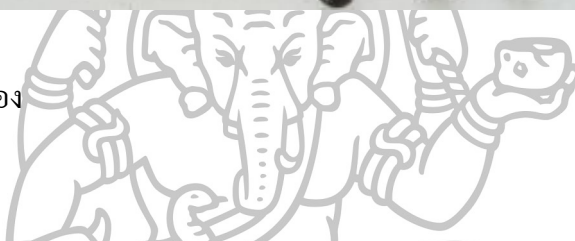
ภาพที่ 4 จานสี

ภาพที่ 5 สีน้ำมัน

ภาพที่ 6 ดินสอและเกรยอง

ภาพที่ 7 สีชอล์คน้ำมัน

ภาพที่ 8 ปากกาสีต่างๆ

ภาพที่ 9 ผ้าเช็ดสี

ภาพที่ 10 สีน้ำ

ขั้นตอนการทำแบบร่าง

การทำภาพร่าง (sketch) ส่วนใหญ่ที่เข้าใจกันคือ การวาดภาพแบบหยาบๆ ตวัดดินสอ หรือแท่งถ่านบนกระดาษหรือกระดาษ เพื่อใช้บันทึกความประทับใจ เช่น ภาพทิวทัศน์ หรือบันทึก จัปอาการกิริยาของผู้คน ได้ทันทีดัง นั้นลายเส้นจะมักมีลักษณะหยาบและเร็ว

ข้อสงสัยที่ตามมาเสมอสำหรับลักษณะการสร้างงานของผู้สร้างสรรค์เป็นแบบการ กระทำโดยไม่ได้เตรียมมาก่อนหรือเรียกกันว่าต้นสน (Improvisation) จะมีวิธีการทำแบบร่าง ขึ้นเล็กแล้วขยายเป็นผลงานชิ้นใหญ่ได้อย่างไร หลังจากได้ลงมือปฏิบัติและศึกษาโดยระยะเวลา พอสมควรจึงสามารถประมวลข้อสงสัยได้ว่า

“การทำแบบร่าง (ขนาดเล็ก) และ ตัวผลงานจริง(ขนาดใหญ่) คือผลงานที่แท้จริงทั้งสอง ไม่ได้ด้อยไปกว่ากันเนื่องจากต่างกันด้วยขนาด” เนื่องจากผู้สร้างสรรค์สร้างผลงานเหล่านี้ ออกมาโดยวิธีการคล้ายกัน

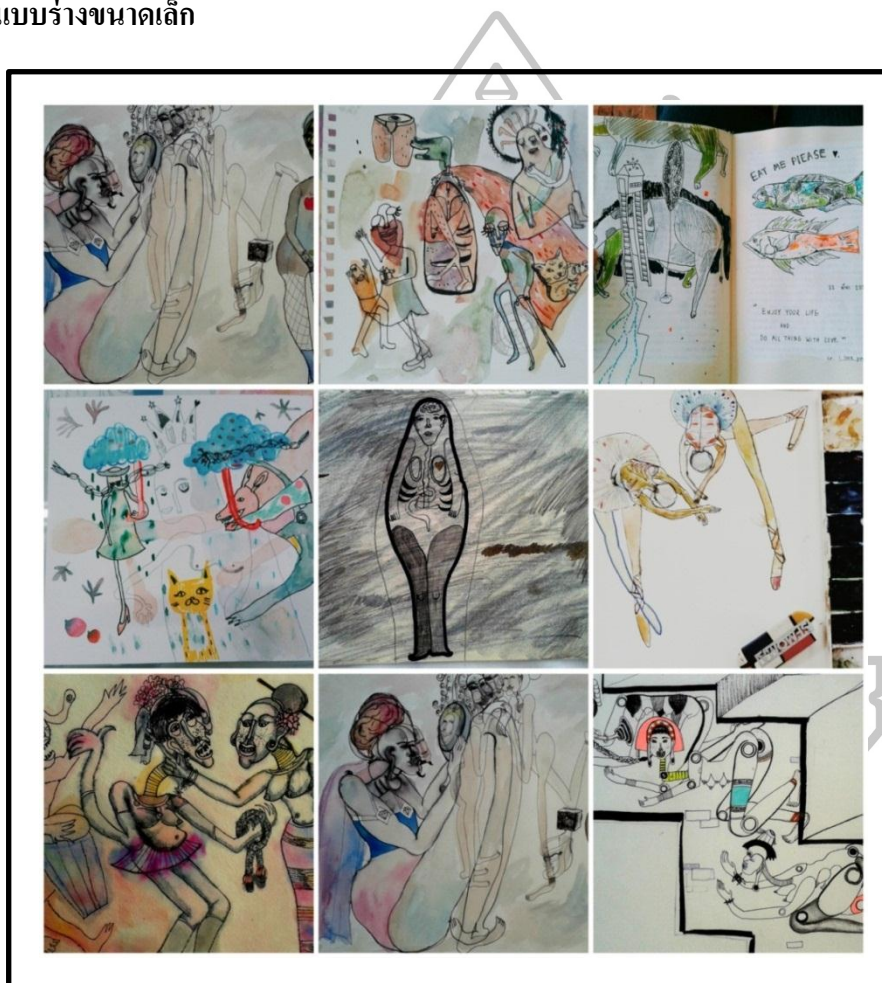
เหมือนกันคือ ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกมาจากจิตใจสำนึก แสดงออกอย่างฉับพลัน ของลักษณะภายในของสิ่งที่ไม่ใช่วัตถุ(จิตวิญญาณ) ตามธรรมชาติ

ต่างกันคือ พละกำลังที่ถ่ายทอดไป ความอดทนต่อตนเองและผลงาน รายละเอียด การควบคุม เวลาที่ใช้จัดจ่อ ความบังเอิญ เป็นข้อจำกัดของขนาด

เพราะไม่ว่าจะเป็นแบบร่างขนาดเล็กหรือใหญ่ต่างแสดงออกมาจากการรับรู้ของจิตธาตุ ที่ว่าด้วยร่างกายกับจิตใจต่างเป็นอิสระแก่กันแต่ทำงานสัมพันธ์กัน วิลเฮล์ม วุนด์ (Wilhelm Wundt,

1832-1920) และเอ็ดเวิร์ด เทียชเนอร์ (Edward Titchener, 1867-1927) นักจิตวิทยาคนกลุ่มนี้เชื่อว่าจิตธาตุ ประกอบด้วยธาตุ 3 ชนิด คือ การรับสัมผัส(Sensation) ความรู้สึก (Feeling)และจินตภาพ (Image) จิตธาตุทั้งสามนี้เมื่อสัมพันธ์กันภายใต้สถานการณ์แวดล้อมที่เหมาะสม ก็ก่อให้เกิดรูปจิตผสมขึ้น¹

ภาพแบบร่างขนาดเล็ก

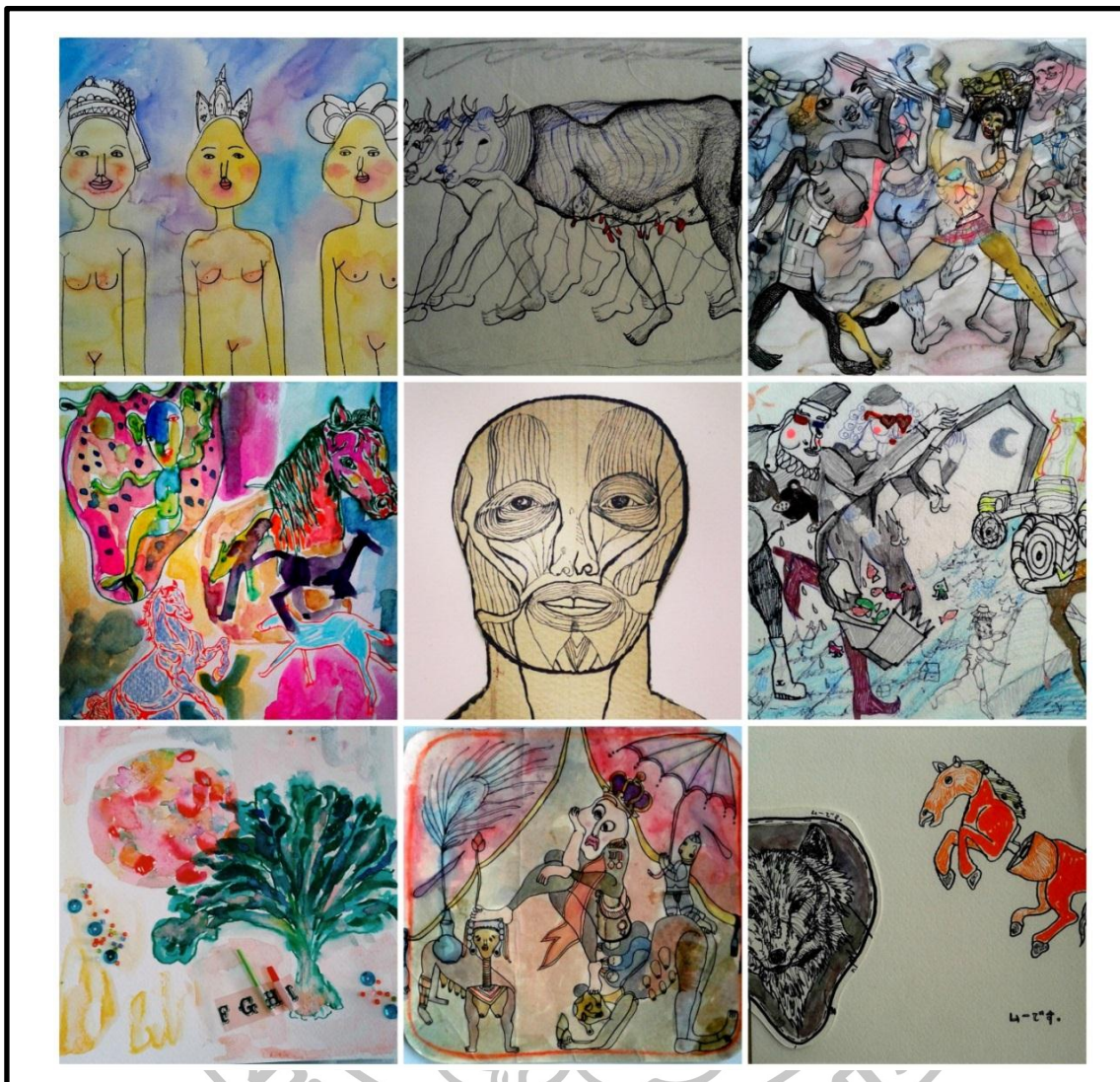
ภาพที่ 11 แบบร่าง

¹ลลิตินทร เพ็ญเจริญ, “กลุ่มมุ่งเน้นอารมณ์ความรู้สึก” (เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 215 425 ภาควิชาทฤษฎีศิลปะ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2556)

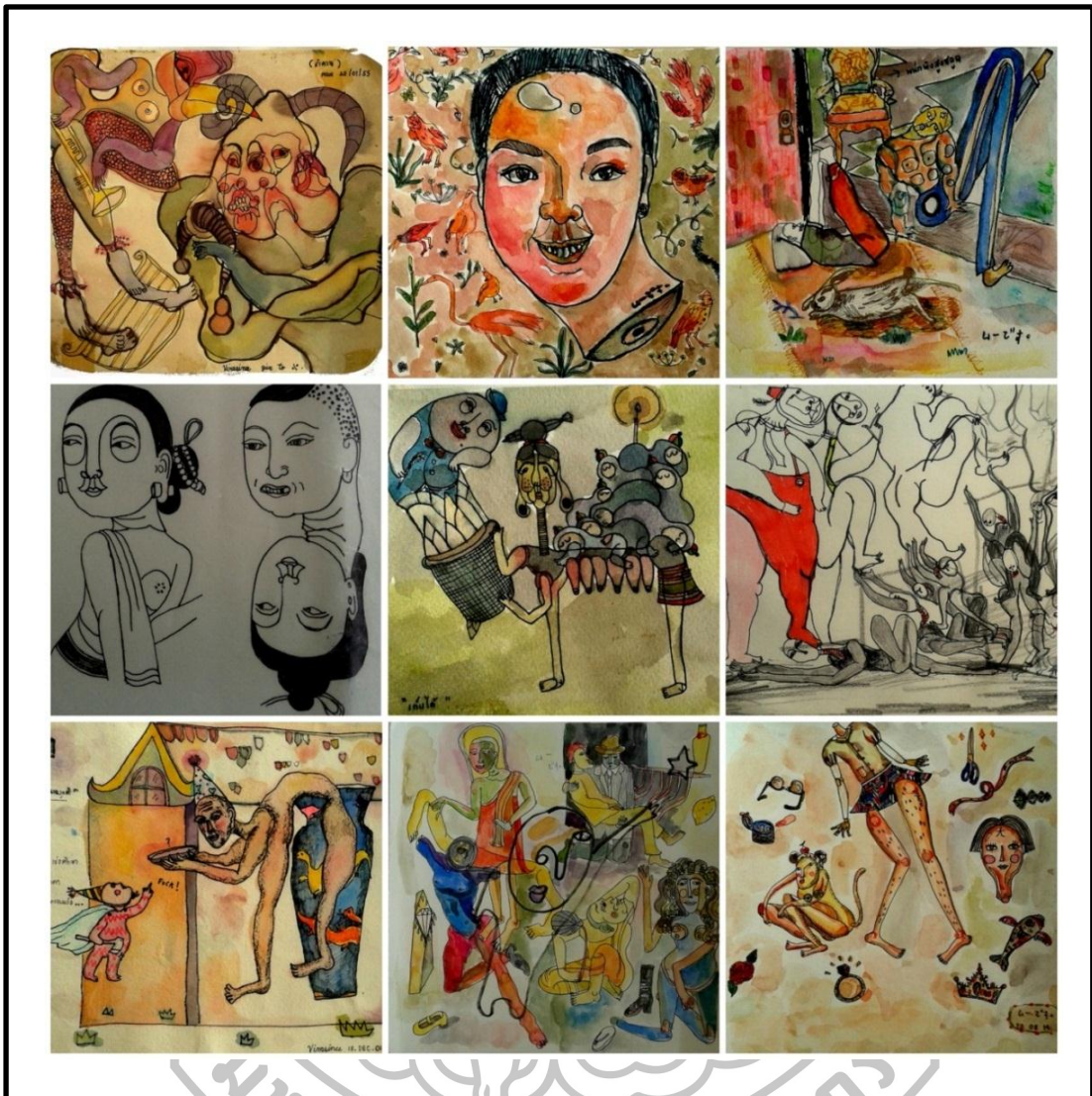
ภาพที่ 12 แบบร่าง

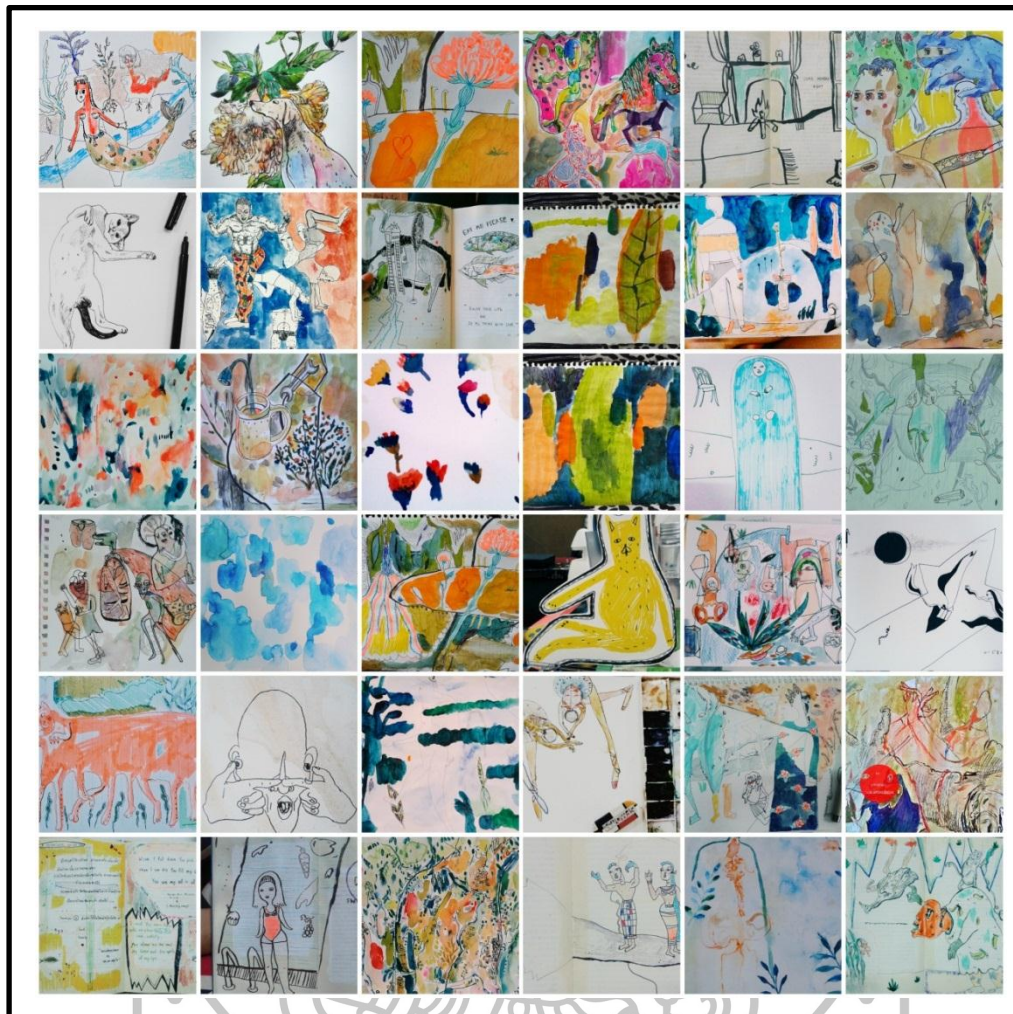
ภาพที่ 13 แบบร่าง

ภาพที่ 14 แบบร่าง

ภาพที่ 15 แบบร่าง

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นตอนลงมือปฏิบัติงานจริง

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประเภทจิตรกรรมบนผ้าใบ และ จิตรกรรมที่ผสมด้วยวิธีการปะติดวัสดุ

1. เตรียมพื้นผิวผ้าใบ (canvas)

ภาพที่ 16 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

เมื่อชิงผ้าใบบน โครมไม้เฟรมเสร็จ ลำดับต่อไปคือการค่อยๆ ราวน้ำผสมสีลงบนผ้าใบด้วยสีอะครีลิค เพื่อได้คราบสีสดใสดำยสีน้ำ ทั้งนี้เพราะสีอะครีลิคมีคุณสมบัติแห้งเร็วผู้สร้างสรรค์ไม่เพียงแต่แปรงตัวเป็นบางแห่งยังใช้มือวาดกวาดสีไปบนผืนผ้าใบให้ทั่ว วิธีการนี้ทำให้ได้เคลื่อนไหวไปทุกมุมของชิ้นงาน มือและผ้าใบและจิตใจสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งเดียวกัน ขณะที่การผสมสียังไม่แห้งก็จับ โครมเฟรมให้น้ำสีค่อยๆ ไหลไปทุกส่วนของภาพ เป็นการเตรียมพื้นหลังที่ใช้กำลังกายในการยกและวิ่ง ไปอีกฝั่งของเฟรม เคลื่อนไหวตัวมือให้ทันก่อนสีหนึ่งจะไหลไปผสมกันกลายเป็นอีกเฉดใหม่ เป็นการเร่ร่อนที่มีสมาธิจดจ่อขั้นตอนนี้เป็นกระบวนการหนึ่งของผู้สร้างสรรค์ใส่ใจในผลงานให้สัมพันธ์กันระหว่างตัวและงานตั้งแต่ขั้นตอนแรก

2. ปะติดวัสดุ (Collage)

ภาพที่ 17 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

เตรียมวัสดุกระดาษนิตยสาร กระดาษปฎูฟ (น้ำตาล) นึกออกพร้อมกัคัดแยกเฉดสีผสมกาวลาเทกซ์เข้ากับน้ำเปล่าคนพอประมาณแล้วราดลงบนผ้าใบ ใช้มือเกลี่ยเป็นบางที่ลำดับ

ต่อมาแปะกระดาษที่เตรียมไว้ขณะที่กาวยังเปียก ระบายสีทับในส่วนที่ไม่ต้องการหรือทาสีเพื่อเพิ่มค่าน้ำหนัก

วิธีการแสดงออก

แสดงออกในลักษณะวิธีการค้นสดหรือคีตปฏิบัติ² (Improvisation) คือปล่อยให้ตามอารมณ์ ความรู้สึก และสถานการณ์ในขณะนั้นเสมือนการแต่งบรรเลงเพลงใหม่ๆ ขึ้น เป็นการแสดงความเป็นตัวเองให้ปรากฏชัดแจ้งไม่ว่าจะเป็นลีลาการผสมกันของคู่สีซึ่งบางครั้งก็ปล่อยให้ไหลซ้อนผสมกันเอง การวัดที่แปรปรวน ลากเส้น วาดขีดเขียน การทำพื้นผิว ฯลฯ ให้ลื่นไหลไปตามธรรมชาติเช่นนี้คล้ายกับศิลปะการดนตรีประเภท “แจ๊ส” (Jazz) ตรงที่ไม่ได้เล่นตามโน้ตที่กำหนดไว้อย่างตายตัว แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นการกระทำที่ไร้ระเบียบแบบแผนเช่นที่ใครนี่จะวาดอะไรก็ได้ หรือสามารถใช้สีสีแดงป้ายทับสีเขียวได้เสมอไปกล่าวคือ นักวาดภาพและนักดนตรีต่างคำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ของกันและกัน (Interaction) ระหว่างนักดนตรีที่เล่นด้วยกัน นักดนตรีและเสียงโห่ร้องของผู้ฟังเช่นเดียวกันกับการโต้ตอบ นักวาดภาพกับผ้าใบ นักวาดภาพกับจิตใจ จังหวะส่งรับจำต้องลงตัวเหมาะสมถูกที่ถูกเวลาทั้งนี้ทั้งนั้นวิธีการนี้ยังสามารถค้นความเป็นตัวเองออกมาได้อย่างเต็มที่

¹⁶ รากลึกของแจ๊สนั้นมีมาจากเพลงบลูส์ (Blues) คนผิวดำที่เล่นเพลงบลูส์เหล่านี้เรียนรู้ดนตรีจากการฟังเป็นพื้นฐาน จึงเล่นดนตรีแบบถูกบ้างผิดบ้าง เพราะจำมาไม่ครบถ้วน มีการขยายความด้วยคามพึงพอใจของตัวเองเป็นหลัก ซึ่งกลายเป็นที่มาของคีตปฏิบัติ (Improvisation) คือการแต่งทำนองเพลงขึ้นมาใหม่ สดๆ โดยไม่ได้เตรียมตัวมาล่วงหน้า

ทัศนธาตุที่ใช้ในผลงาน

ภาพที่ 18 ทัศนธาตุ เส้น

เส้น ข้ำพเจ้าลากเส้นกดแรงด้วยน้ำหนักรมือที่เบาและหนักเพื่อร่างเป็นรูปทรงต่างๆ มีลักษณะคดโค้งไปมา เกิดเป็นรูปทรงของคน สัตว์ สิ่งของ แม้แต่การใช้เส้นด้วยการแต้มสีจากปลายพู่กันก็ลากเส้นด้วยวิธีการคล้ายกัน จะสังเกตเห็นได้ว่ามีเส้นที่เกิดจากดินสอ ปากกาสี พู่กัน และเส้นที่เกิดจากร่องรอยการขีดเขียนด้วยวัสดุในบางครั้งเพื่อตอบสนองให้ผลงานมีความสดด้านอารมณ์

ภาพที่ 19 ทัศนธาตุ สี

สี การซ้อนทับของชั้นสีที่เกิดจากสีน้ำมัน สีโปสเตอร์ สีอะคริลิก ถูกวางไว้อย่างลงตัวด้วยการผสมของคู่สีชั้นแรกด้วยสีเฉือนอย่างอะคริลิกเพื่อรองพื้นให้เกิดการกระจายสีบนผ้าใบในชั้นแรก ก่อให้เกิดรอยต่าง ค่าน้ำหนักในบางแห่งทั้งจงใจและไม่ได้ตั้งใจ ชั้นที่สองคือสีชอล์กน้ำมัน ใช้สำหรับร่างภาพผลงาน ชั้นตอนสุดท้ายคือสีน้ำมันสำหรับแต้มสีตามจุดที่ต้องการสีอารมณ์ สีตรงข้ามที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ส่วนใหญ่ในผลงาน ได้แก่ เขียวกับชมพู ฟ้ากับแดง เหลืองกับส้ม ทั้งนี้ใน

ชุดชุดผลงานของข้าพเจ้าไม่ค่อยปรากฏสีม่วงที่ให้เห็นบ่อยนัก ถึงแม้ในความหมายทางจิตวิทยาของสีม่วงจะพูดถึงสีเฉดนี้ว่ามีความ เร้นลับ สามารถช่วยลดความเครียดได้ก็ตาม

ภาพที่ 20 ทศนธาตุ รูปปร่าง

รูปปร่าง คน สัตว์ สิ่งของ เป็นสัญลักษณ์ที่ข้าพเจ้านิยมใช้เพื่อถ่ายทอดเป็นภาพแทนความรู้สึกรวมทั้งในบางครั้งหมายถึงภาพแทนจากตัวข้าพเจ้าเองกับความสัมพันธ์แวดล้อมที่มีต่อผู้อื่น รูปทรงระยะหลังมักเป็นรูปแทนอวัยวะภายใน เช่น ปอด กระดูก เป็นต้น เป็นอวัยวะที่มีผิวหนังหุ้ม ในเชิงความหมายนี้ข้าพเจ้าหมายถึง สิ่งของตัวเองนั้นมีอยู่ภายในอยู่ติดตัวตัวเสมอตั้งแต่เกิดแต่ก็มองไม่เห็นหรือสนใจมันทั้งนี้เพราะตำแหน่งของ ตา เป็นตำแหน่งที่บังคับให้มองไปข้างหน้าเสมอ สิ่งที่ถูกปกปิดไว้เมื่ออยู่ใกล้ก็มองไม่เห็น เป็นต้น

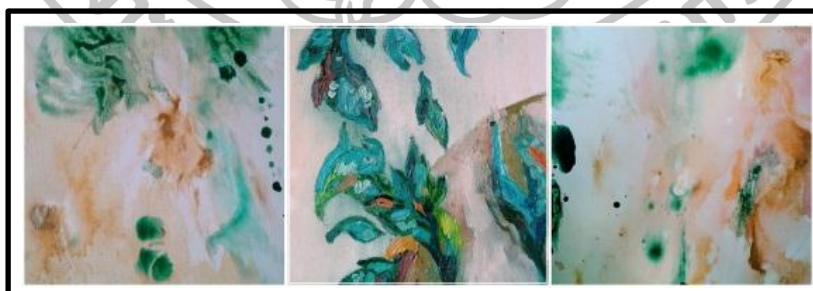
ภาพที่ 21 ทศนธาตุ ที่ว่าง

ที่ว่าง ในงานประเพณีจิตรกรรมที่ว่างมักจะถูกใช้ให้เกิดความลึกตื่น มีความแบบราบ ผ่อนคลายระยะสายตา สำหรับที่ว่างในงานของข้าพเจ้าเป็นที่ว่างที่แฝงความหมายถึง ความเปล่าประโยชน์ สิ่งที่ยังไม่เห็น อากาศ เป็นต้น

ภาพที่ 22 ที่ศนธาดู พื้นผิว

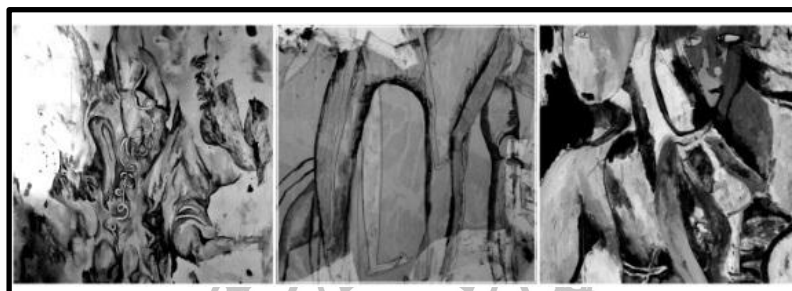
พื้นผิว พื้นผิวในลักษณะต่างๆ จะให้ความรู้สึกต่องานศิลปะที่แตกต่างกัน พื้นผิวที่มีความหยาบให้ความรู้สึกกระตุ้นประสาท หนักแน่น มั่นคง ในขณะที่ผิวเรียบจะให้ความรู้สึกที่เบา สบาย ผลงานของข้าพเจ้าใช้เทคนิคที่แตกต่างในการสร้างพื้นผิวขึ้นมาให้เหมาะสมกับเนื้อหาเรื่องราว

ภาพที่ 23 ที่ศนธาดู จุด

จุด รอยหรือแต้มที่มีลักษณะกลม ๆ ปรากฏที่พื้นผิวซึ่งเกิดจากการจิ้ม กด กระทบ ด้วยวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ดินสอ ปากกา พู่กัน และวัสดุปลายแหลมทุกชนิด เป็นต้นกำเนิดของ

เส้นที่กลายเป็น รูปร่าง รูปทรง ต่างๆ จุดในในงานซ้ำๆ มักเกิดจากการหยดสี ซึ่งเป็นร่องรอยในระหว่างทำพื้นสีชั้นแรก

ภาพที่ 24 ทิศนธาตุ น้ำหนัก

น้ำหนัก หมายถึง ค่าจำนวนระดับความเข้ม ความอ่อนของสีต่าง ๆ และแสงเงาตามที่ประสาทตารับรู้ เมื่อเทียบกับน้ำหนักของสีขาว-ดำ ความอ่อนแก่ของแสงเงาทำให้เกิดมิติเกิดระยะใกล้ไกลและสัมพันธ์กับเรื่องสีโดยตรง

บทที่ 4

การวิเคราะห์ พัฒนาและคลี่คลายสู่การดำเนินงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้ามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหา เพื่อให้เข้าใจต่อการสร้างสรรค์ที่มีพัฒนาการข้าพเจ้าจึงขอแบ่งระยะการสร้างสรรคผลงาน ดังนี้

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงานชิ้นที่ 1-4 ผลงานในช่วงนี้เป็นจุดเริ่มต้นการหารูปแบบและแนวทางความสนใจเฉพาะตัว ข้าพเจ้ามีความสนใจแรกเริ่มเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกในด้านที่ขัดกับศีลธรรมในชีวิตประจำวันแต่ก็ไม่ละทิ้งความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ความรู้สึกนึกคิดต่อการแก้ปัญหาและสถานการณ์เพื่อดำรงอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกันเองถึงกระนั้นเนื้อหาที่ดูเป็นเรื่องที่กว้างไปและยังไม่ลงลึกถึงประเด็นความสนใจที่แท้จริง ทำให้รูปแบบเรื่องราวรวมถึงเนื้อหาในงานแต่ละชิ้นค่อนข้างมีความต่างกันกันออกไปตามความรู้สึกนึกคิดในแต่ละช่วงเรียกได้ว่ายังไม่ลงตัวเพราะนอกจากจะต้องจับประเด็นให้ได้ก่อนลำดับแรกแล้วเนื้อหาก็ต้องมีความสัมพันธ์กันกับที่สิ่งทำด้วยในส่วน of รูปแบบก็ต้องมีความเข้มข้นทางกายภาพมุมมองและอารมณ์ความรู้สึกด้วยเช่นกัน

ผลงานชิ้นที่ 5-8 ผลงานช่วงระยะหลังเกิดจากการสังเกต วิเคราะห์ถึงที่มาที่ไป ผลงาน มีการพูดคุยหารือ แลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้อื่น เพื่อให้ได้มุมมองจากคนภายนอกนอกจากตัวเองจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาคิดรวบรวมสังเคราะห์ด้วยตัวเองจนเกิดความเข้าใจในผลงานมากขึ้นจึงจับประเด็นผลงานระยะหลังได้ว่าเป็นเรื่องวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคม เป็นวิถีชีวิตเรามองผู้คนรอบตัว พฤติกรรมการแสดงออกความสัมพันธ์ของตัวที่มีต่อผู้อื่นและบทบาทของผู้อื่นที่เราได้สัมผัสสร้างสรรค์ด้วยการบันทึกผสมกับจินตนาการเป็นผลงานจิตรกรรมสะท้อนความเป็นไปให้สังคม

ผลงานชิ้นที่ 9 ผลงานชิ้นสุดท้ายมีความสำคัญต่อวิทยานิพนธ์เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างชุดก่อนวิทยานิพนธ์จนถึงช่วงวิทยานิพนธ์ ผลงานชิ้นที่ 9 เป็นผลงานที่เพิ่มเติมใช้เพื่อประกอบให้เห็นถึงการพัฒนาการด้านเทคนิควิธีการ ความคิด จินตนาการ มีความผสมผสานกันในระยะแรก-หลัง ความสดใหม่ในเรื่องเทคนิควิธีการเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าชื่นชอบเป็น

อย่างยิ่ง เพราะนอกจากสีน้ำมันและผ้าใบที่มีการใช้เป็นอุปกรณ์หลักในการสร้างสรรค์แล้วผลงาน
 ชิ้นนี้มีความเป็นอิสระจากจิตรกรรมในรูปแบบที่ข้าพเจ้าทำมา กระดาษ รอยดินสอ คราบสีถูกจัดให้
 ทับซ้อนกันตามความพอดีด้วยความที่ปฏิเสธและไม่ยึดติดรูปแบบที่คุ้นเคยเปิดอิสระให้ข้าพเจ้ามี
 ความเพลิดเพลินใจและกล้าที่จะลงมือทำผลงานอีกต่อไปเรื่อยๆ โดยไร้ความกังวล

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์

สืบเนื่องจากชุดก่อนวิทยานิพนธ์เกิดความเข้าใจในตัวเองมากขึ้น ข้าพเจ้าได้ใช้วิธีการ
 สำรวจถึงแนวความคิดตัวเองในสิ่งที่สนใจ โดยวิธีการพูดคุยจากบุคคลทั่วไป ในการแลกเปลี่ยน
 ความเห็นแต่ละครั้งไม่ว่าจะเป็น อาจารย์ต่างภาควิชาจิตรกรรม เพื่อนที่เรียนกันต่างศาสตร์วิชารวม
 ไปถึงบุคคลทั่วไปนอกไม่เฉพาะผู้ที่ศึกษาศิลปะ เปิดมุมมองให้ข้าพเจ้าเข้าใจและสนใจในความ
 แตกต่างกันของผู้คนความหลากหลายของชีวิตมนุษย์นี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ทบทวนถึงตัวเอง สอบสวน
 เข้าไปในจิตใจทั้งอดีตและปัจจุบันข้าพเจ้าจึงค้นพบในระดับหนึ่งว่าเรามีอิสระต่อกันมากเพียงไร
 อะไรทำให้เกิดความกังวลต่อมนุษย์ อะไรคือสิ่งที่คนทั่วไปต้องการอย่างแท้จริง อะไรคือสาเหตุให้
 เรามีความคิดต่อสิ่งต่างๆ รอบตัวที่มีทั้งแง่ลบและบวก ในผลงานจิตรกรรมข้าพเจ้าจึงบันทึก
 ถ่ายทอดศิลปะในเชิงระบายออกซึ่งสภาวะกดดันความอึดอัดใจจากภายใต้สภาพแวดล้อมที่
 เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ประสบการณ์เดิมที่ได้ที่พบเจอต่อประณามณ์ภายในระดับจิตใจสะท้อน
 ออกมาจากจิตใต้สำนึก จิตสำนึก เพื่อวิเคราะห์ตัวเองให้ชัดเจนยิ่งขึ้นพิจารณาต่อสิ่งที่ปรากฏเป็น
 ภาพผลงาน ภาพที่ออกมาสะท้อนให้เห็นถึงการกระทำของตัวเองและความรู้สึกนึกคิดจากอดีต ปม
 หลังและปัจจุบัน

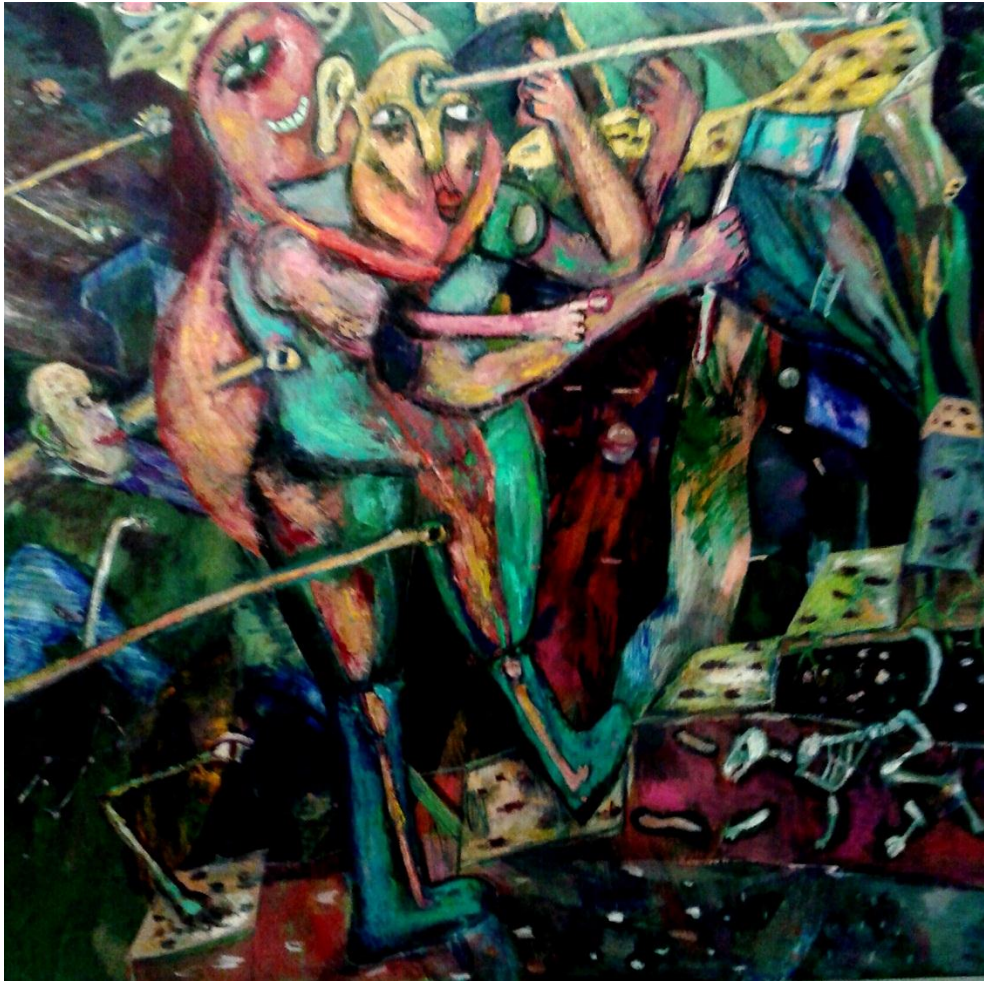

ภาพที่ 25 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “ภาระ”

ขนาด 150 x 170 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 26 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “การเดินทาง...ที่ไม่สิ้นสุด”
ขนาด 150 x 150 ซม.
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 27 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน “รอยยิ้มของคนตาบอด”

ขนาด 150 x 150 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 28 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน “รถไฟฟ้า”

ขนาด 150 x 170 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 29 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ชื่อผลงาน “ปลาจากบ้านผู้ใหญ่”

ขนาด 125 x 150 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 30 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน “-นินทา”

ขนาด 150 x 150 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 31 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

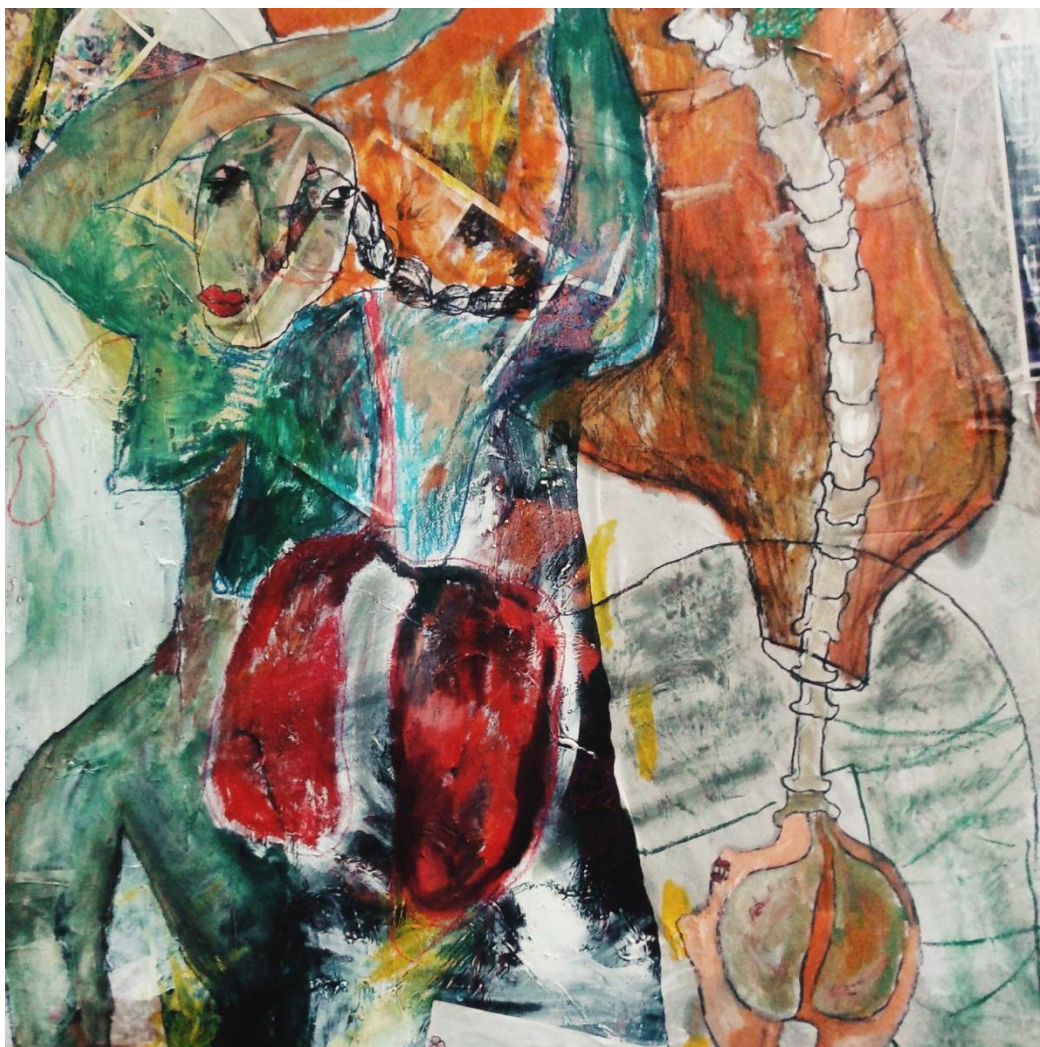
ชื่อผลงาน “ตาอยู่ได้ปลาไป”

ขนาด 150 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 32 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8
ชื่อผลงาน “งานเต็นร่าในหมู่บ้าน”
ขนาด 140 x 200 ซม.
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 33 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 9

ชื่อผลงาน “ออกกำลังกาย”

ขนาด 100 x 170 ซม.

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

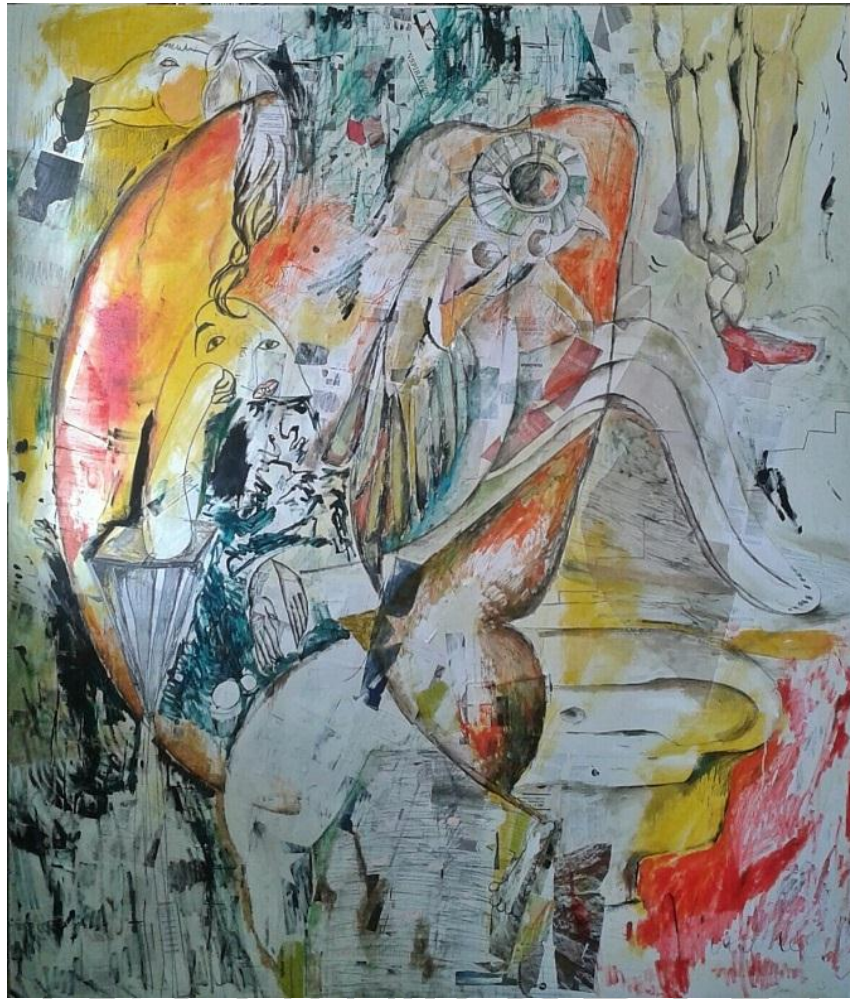
ผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 34 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ผลงาน “Let’s go” เป็นผลงานในรูปแบบจิตรกรรมเทคนิคผสม (Mixed Media Painting) ชิ้นแรกในชุดผลงานวิทยานิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์ที่มีการทดลองตีวัสดุกระดาษหลายชนิดเช่น เนื้อกระดาษนิตยสารที่มีพื้นผิวมันและหนา กระดาษปรู๊ฟที่มีคุณสมบัติที่บางเบาทึบแสงสูงกว่าซีมิซันน้ำมัน ได้ตีมาปะติดบนเนื้อผ้าใบที่ซึ่งเตรียมไว้แล้วเหตุผลในเรื่องของความหมายสำหรับการเลือกใช้วัสดุ (นัยยะ) ถูกตัดไปอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากผู้สร้างสรรค์สนใจเพียงต้องการทดลองพื้นผิวต่างคุณสมบัติเพื่อตอบสนองวิธีการขีดเขียน ลากเส้น แต้มสีระบาย ตวัดสีและเขียน คิดบ้างไม่คิดบ้าง ทดลองนำเอาสีโปสเตอร์ สีน้ำมัน ดินสอ สีฝุ่น ฯลฯ นอกเหนือจากวิธีการเดิมที่หยิบใช้เพียงสีน้ำมันและพู่กันเท่านั้น

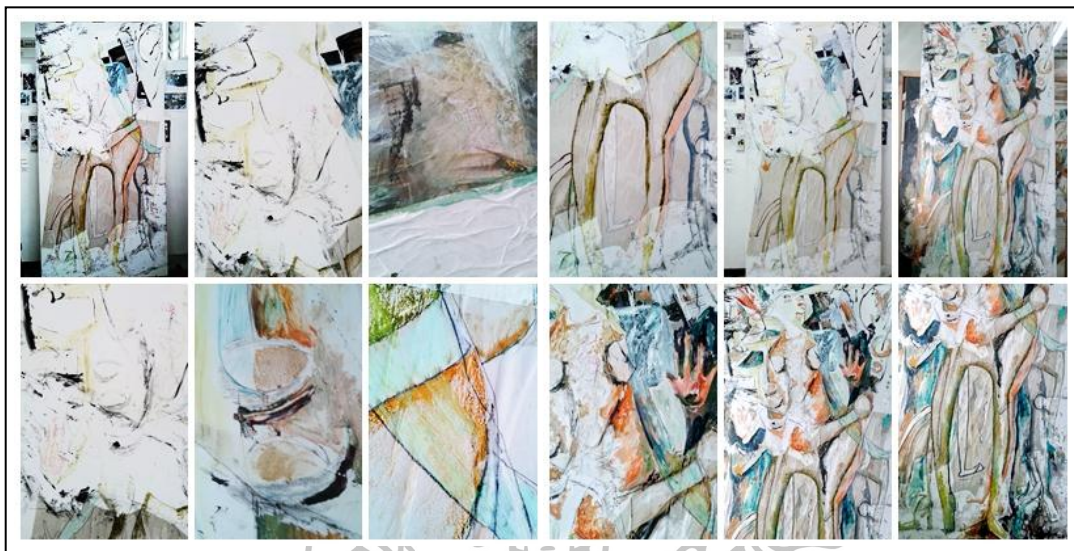
ภาพที่ 35 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน “Les't go”

ขนาด 170 x 200 ซม.

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 36 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 2

ภาพผลงาน "I have peace on my mind" ขนาดโครงสร้างไม้เฟรมที่สูงและมีความกว้างแคบเพียงขนาด 100 x 200 ซม. ภายหลังจากตรึงผ้าใบและปะติดวัสดุกระดาษต่างชนิดเสร็จ น้ำหนักของสีต่างระดับเริ่มแบ่งสัดส่วนของภาพเป็นหนึ่งต่อสามส่วนอย่างเห็นได้ชัด ผู้สร้างสรรค์ได้เว้นระยะห่างระดับสายตาพอสมควรจากตัวเองและ โครงไม้เฟรมมองด้วยความรู้สึกผ่อนคลายในขณะที่ตาและจิตถูกเชื่อมโยงอย่างอัตโนมัติจึงปรากฏภาพแห่งมนต์สำนักขึ้น

ปรากฏภาพของมนุษย์ ลักษณะสรีระสูงและผอมคล้ายเสาไฟฟ้าลางๆ ปรากฏการณ์การเห็นภาพจากโครงไม้เฟรมที่มียาวทำให้จิตสังการต่อถึงรูปทรงของมนุษย์เน้นส่วนเป็นขาเข้าไปนี้ตรงกับทฤษฎีภาพสูตรสำเร็จของเกสทอลท์ (Closure and Goog Gestalt) ซึ่งกล่าวว่า การรับรู้ของคนจะมีแนวโน้มที่จะหาความสมบูรณ์แบบจากภาพทั้งด้าน โครงสร้างและเรื่องราว เช่น ในบางครั้งภาพที่เราเห็นอาจจะไม่สมบูรณ์ ในลักษณะความไม่สมดุลย์ ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดการเคียดดั่งนั้นสมองจะสั่งการให้สร้างความสมบูรณ์ โดยใช้ภาพสูตรสำเร็จ เช่นเดียวกันกับความคิด เคิร์ตคอฟก้า (Kurt Koffka) หนึ่งในนักจิตวิทยาสำนักเกสทอลท์ได้อธิบายว่าประสาทสมองของคน ทำหน้าที่เป็นนักออกแบบโดยอัตโนมัติ ทุกครั้งที่ได้รับแรงกระตุ้นจากภาพสิ่งเร้าภายนอก ประสาทสมองจะสร้างภาพจากแรงกระตุ้นนั้นๆอย่างรวดเร็วเพื่อประหยัดเวลาและพลังงาน ดังนั้นภาพภาพ

จากสิ่งเร้าภายนอกที่ไม่สมบรูณ์จะถูกสร้างให้สมบรูณ์ ด้วยประสาทสมองโดยใช้กฎของความสม่ำเสมอ (Regularity) ความสมดุล (Symmetry) และความเรียบง่าย (Simplicity)¹

¹ ศศิวิมล สันติราษฎร์ภักดี. (2546). ทฤษฎีของการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม. บทความ.
นครปฐม: สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาพที่ 37 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “I have peace on my mind”
ขนาด 100 x 200 ซม.
เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 38 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

“I’m hungry” บทสนทนาระหว่างสัญชาติญาณกับจิตใจ ณ ขณะที่ผลิตเพลินในห้วงอารมณ์และจิตนาการต่อเชื่อมรูปทรงไปต่างๆ นานา สัญชาติญาณเพื่อความอยู่รอดก็มักจะเกิดขึ้นเมื่อถึงเวลาของมันในบางครั้งเราไม่สามารถควบคุมหรือยากที่จะปฏิเสธมันได้มันได้เมื่อถึงเวลา

ความหิวเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นอุปสรรคในการทำงานสร้างสรรค์ เป็นความรู้สึกที่มักเกิดขึ้นเมื่อไม่ได้รับอาหารเป็นเวลาหลายชั่วโมงสามารถรับรู้ได้ทั้งกายและจิตใจ

“ความอยากอาหาร” เป็นความรู้สึกแตกต่างจากการหิวส่วนใหญ่ไม่แสดงอาการทางกายภาพมากนักแต่เป็นอาการที่จิตใจกำลังส่งสัญญาณบอก จากการศึกษาข้อมูลทางสาธารณสุขพบว่าความรู้สึกอยากอาหารเป็นผลสืบเนื่องมาจากฮอร์โมนในร่างกายระดับฮอร์โมนชนิดต่างๆ บวกเข้ากับปัจจัยทางความคิดและอารมณ์ความรู้สึกเบื่อ กัดค้น เครียด ผิดหวังหรือแม้แต่ความสุขทั้งหมดนี้สามารถส่งต่อความอยากอาหารทั้งสิ้น แรงบันดาลใจส่วนใหญ่มักจะเกิดก่อนการคิดว่าฝันว่ามีความปรารถนาที่สร้างภาพขึ้นซักชิ้นหรือสองสามชิ้นก็ตามแต่ หากแต่ครั้งนี้ขั้นตอนในการลงมือปฏิบัติได้มาถึงช่วงการวาดรูปทรงบนชิ้นงานร่างกายและจิตใจก็สามารถรับรู้ได้ว่าถึงเวลาที่ต้องการอาหารเข้ามาเติมเต็มในตอนนี้อย่างชัดเจนกับความคิดมุ่งจะกระทำผลงานสร้างสรรค์ขึ้นให้บรรลุโดยเร็ว การอาการขัดแย้งระหว่างความอยากอาหารกับความคิดที่บอกกับตัวเองว่ายังไม่ใช่จังหวะที่ดีในตอนนี้อย่างไรก็ตามร่างกายต้องการปรากฏเป็นภาพผลงานจิตรกรรมชิ้นสามที่เกิดบทสนทนาระหว่างจิตและกายข้อตกลงที่มองไม่เห็นที่เป็นนามธรรมภายใน ถึงอย่างไรก็ดีภาพนี้เมื่อข้าพเจ้ามองภาพจิตรกรรมชิ้นนี้ที่ไรก็หวนคิดถึงปรากฏการณ์แห่งความจำนั้นได้ทุกเมื่อ ราวกับว่าระหว่างภาพรูปธรรมที่เป็นชิ้นงานและจิตใจของข้าพเจ้าที่หลอมเป็นหนึ่งเดียวกัน

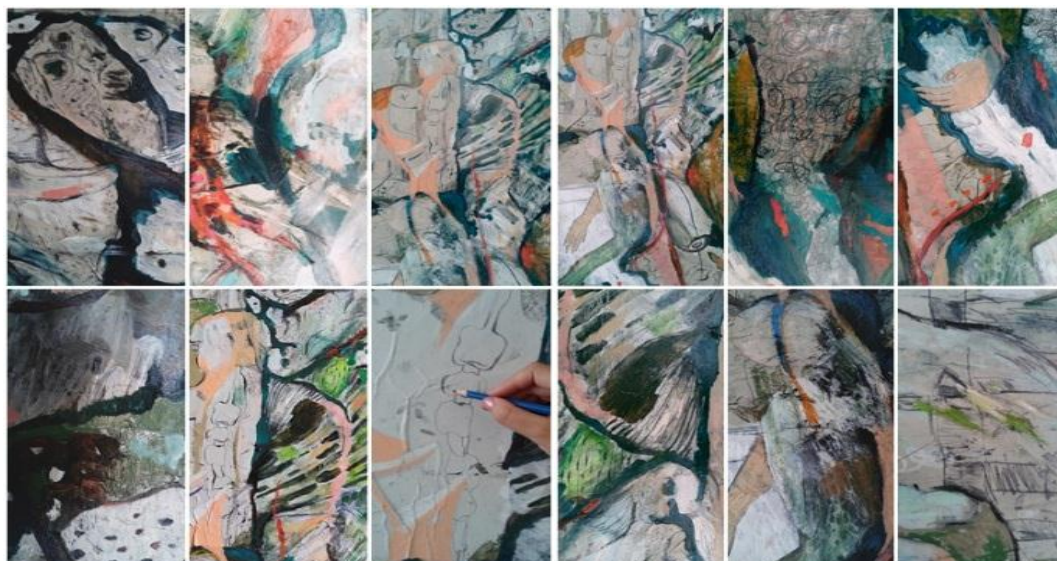

ภาพที่ 39 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน "I'm hungry"

ขนาด 102 x 150 ซม.

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 40 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 4

ในผลงานจิตรกรรมทั้งหมดในชุดของวิทยานิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าขอสารภาพยอมรับด้วยความรู้สึกที่เอนเอียงต่อผลงานที่สร้างสรรค์ทั้งหมดว่า “ในความฝัน” ชื่อเรียกของงานจิตรกรรมที่ดีเป็นผลงานที่ประทับใจมากกว่าชิ้นไหนอื่น เหตุที่กล่าวเช่นนี้เพราะนอกจากปฏิบัติลงมือทำด้วยความรักแล้วที่ว่างของฝันผ้าใบชิ้นนี้อยู่เต็มเต็มด้วยลายเส้นที่เป็นตัวเองตัวเองมากขึ้น ดินสอและสีน้ำมันอยู่วางประดับลงในสัดส่วนที่ควรจะเป็นแต่ละทุกตำแหน่งอยู่จัดสรรวางให้เหมาะสมและพอดีกับตัวเอง ร่องรอยพื้นผิวที่คุณลักษณะที่แตกต่างซ้อนทับระดับปรากฏก้ำก้ำหน้าของสีเสริมให้ผลงานมีมิติตรงกันข้ามจากการรับรู้เดิมในเรื่องของที่เรามักจะใช้เคียงคู่กันเสมอ เช่น สีน้ำมันกับผ้าใบ ดินสอและกระดาษ ข้าพเจ้าเลือกใช้การใช้งานที่ผสมผสานไม่ยึดติดและสนุกไปกับจิตใจที่ผ่อนคลาย ไร้ความกังวลใจใดๆ ทำให้ผลงานชิ้นนี้มีอิทธิพลกับผลงานชิ้นต่อไปค่อนข้างมาก เมื่อเราเห็นปัญหาและทำความเข้าใจว่ามันเกิดขึ้นอย่างไรพอเริ่มเรียนรู้และแก้ปัญหาเดิมนั้นจะกลายเป็นอดีตเราไม่จำเป็นต้องไปทำซ้ำอีกแต่ให้เข้าใจและพัฒนาชิ้นงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไปเพราะงานนั้นไม่ต่างอะไรกับตัวเอง

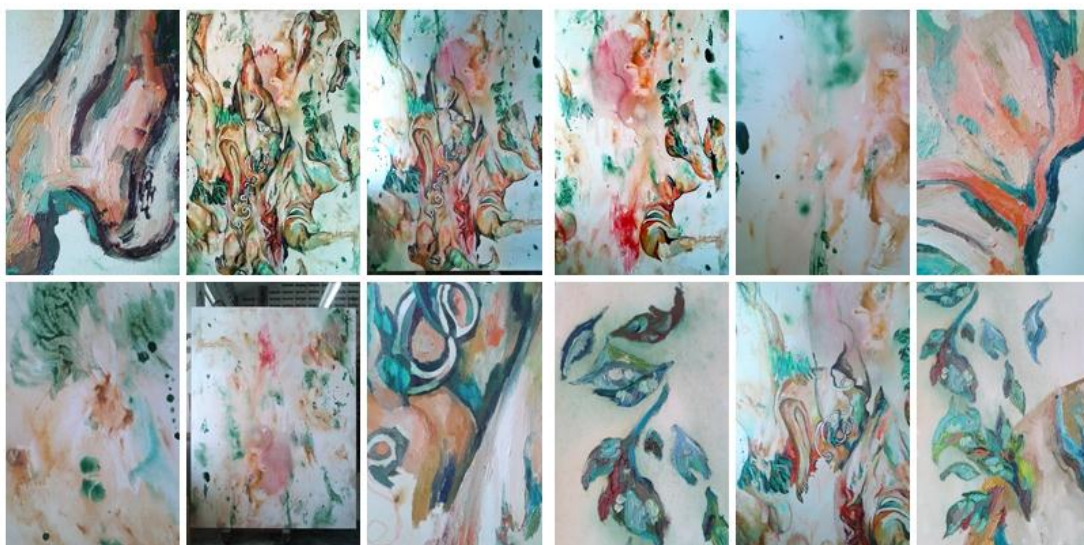

ภาพที่ 41 ภาพผลงานวิธานินพนธ์ ชั้นที่ 4
ชื่อผลงาน “ในความสับสน”

ขนาด 102 x 150 ซม.

เทคนิค จิตรกรรมเทคนิคผสม

ผลงานชิ้นที่ 5

ภาพที่ 42 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 5

ท่ามกลางอากาศร้อนอบอ้าวในกลางเดือนเมษายน พัดพาสายลมอ่อนๆแทรกผ่านชั้นบรรยากาศไปเสียหมด อารมณ์เปลือยเปลื้องของผู้สร้างสรรค์ซึ่งวันหนึ่งสังเกตเห็นการผลัดเปลี่ยนของฤดูกาลผ่านสีของใบไม้เป็นจุดเริ่มต้นแรงบันดาลใจงานจิตรกรรมชิ้นนี้ “ฤดูร้อนเดือนเมษายน”

คราปสีที่ถูกต้องสมไว้ก่อนหน้านี้แห้งสนิทอยู่บนเฟรมผ้าใบเตรียมรอไว้แล้ว ทั้งร่องรอยให้ชวนจินตนาการเช่นว่า รอยหยักสีเขียวมูมบนขาของเฟรมคล้ายราวกับกลุ่มใบไม้กำลังร่วงหล่นเป็นจังหวะ สีส้มมน้ำตาลอมแล้วรู้สึกถึงความร้อนยามแดดแผดเผาใบหญ้า ลำดับต่อก็คือหีบสีซอร์คน้ำมันร่างรูปในจินตนาการระหว่างที่วาดเส้นร่างเพียงครู่เดียวรูปทรงที่ปรากฏออกมาเป็นรูปทรงของไม้เช่นเคยหากแต่ความหมายความรู้สึกไม่ได้อยู่ที่เป็นการวิ่งหนีเช่นครั้งก่อน(ผลงานชิ้นที่ 1) คราวนี้เป็นอารมณ์ตึกคัก โยกไปมาด้วยความยินดีต้อนรับฤดูกาล สีที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นโทนร้อนแทรกสีเขียวคู่ตรงข้ามให้นึกถึงความมีชีวิตของตัวเอง ทั้งนี้รูปทรงทั้งหมดต่างร่วงหล่นลงพื้นคล้ายกับ โคนแรง โนมถ่วงของโลกดิ่งลงมา แตกต่างกับจิตใจเปลือยเปลื้องขณะที่ผู้สร้างสรรค์ลงมือปฏิบัติการแต่มีระบายนของรูปทรงนั้นความสัมพันธ์กันระหว่างมือกับใจเป็นหนึ่งเดียวอารมณ์ถูกปลดปล่อยตามสัญชาตญาณ สนุกสนานไปกับการแต้มคู่สีมากกว่ามุ่งสนใจว่ารูปแบบที่สำเร็จออกมาจะเป็นอย่างไร เป็นความสบายใจที่แปลกประหลาดต่างเอ๋อสิ้นออกมาหลังผลงานชิ้นนี้เสร็จสิ้น

จะเห็นได้จากคำอธิบายข้างต้นว่าวิธีการเอาภาพลักษณ์จากจิตได้สำนึกให้ปรากฏออกมาผู้สร้างสรรค์ใช้คือ กลไกอัตโนมัติของจิตอัตโนมัติ (Automatic Writing) ยกตัวอย่างเช่น คุย

โทรศัพท์กับคนรักแล้ววาดรูปเล่น หรืออีกตัวอย่างเดินเล่นชายหาดกับคนรักเกิดอาการเซินเลซหิบบกั้งไม่เจ็ยทรายไปด้วย ในกรณีของผู้สร้างสรรค์ที่มองเห็นร่องรอยของคราบสีคู่ตรงข้ามแล้วประทับใจจนทำให้ผ่อนคลายผนวกกับการที่รอยคราบสีนั้นปรากฏเป็นรอยหยักขวนจินตนาการต่อจึงเริ่มลากเส้นต่อเนื่องไปเรื่อยๆจนเกิดภาพเป็นลำดับต่อมา วิธีนี้ทั้งยังชวนทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้รู้สึกผ่อนคลาย ภาพที่สำเร็จออกมาถึงแม้จะเป็นภาพที่กลับหัวซึ่งให้ความรู้สึกเชิงลบก็ตามนั้นทำให้ผู้สร้างสรรค์ตระหนักกับรู้ว่าตนเองมีปัญหาคความเครียดที่บอกเป็นคำพูดไม่ได้ในขณะเดียวกันก็พึงพอใจกับภาพผลงานซึ่งราวกับได้พูดระบายออกไปแล้วในเฟรมผ้าใบถึงแม้ไม่มีเสียงใดๆ เปล่งออกมาแต่ตัวผู้สร้างสรรค์กับชิ้นงานก็ได้ทำหน้าที่เชื่อมถึงกันและกันแล้ว ดังที่ รูดอล์ฟ สไตเนอร์ (Rudolf Steiner) ได้กล่าว “เราจะมองคนไม่ได้แค่กายภาพ แต่มองไปถึงมิติมาจากจิตวิญญาณด้วย เพื่อนำทางวิญญาณของมนุษย์ไปเชื่อมกับจิตวิญญาณในจักรวาล”

ภาพที่ 43 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5
ชื่อผลงาน “ฤดูร้อนในเดือนเมษายน”

ขนาด 150 x 200 ซม.

เทคนิค จิตรกรรมบนผ้าไหม

ผลงานชั้นที่ 6

ภาพที่ 44 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

แรงบันดาลใจจากคู่สีที่หายไป เมื่อกลับมาวิเคราะห์ผลงานที่ผ่านมาข้าพเจ้าได้ตระหนักได้ว่าคู่สีของข้าพเจ้าได้หายไปเมื่อครั้งตอนไหนแล้วเพราะอะไรมีสีอะไรบ้าง ครั้นเมื่อตระหนักได้ดังนี้ขั้นแรกให้การลงมือปฏิบัติคือการทดสอบสี ขั้นตอนการทดสอบที่ว่าคือการป้ายสีเทียบเคียงกันไล่ไปเรื่อยๆ พร้อมกระทั่งหาความเป็นไปได้ในการผสมและการทับสลายของแต่ละชั้นไม่เพียงแค่นี้จำเป็นต้องสังเกตรับรู้ว่าระดับสีของเฉดนี้คู่ตรงข้ามควรจะเป็นเฉดระดับใดโดยกระบวนการตามที่กล่าวมานี้ไม่ยึดติดกับทฤษฎีคู่มือใดๆ ทั้งสิ้น

จากการทดสอบหาคู่สีได้ผลการสังเกต ดังนี้

สีจำพวกพาสเทล (Pastel) เกิดจากการผสมระหว่างสีโทนกลางโทนมืดอ่อน (Light) มีผลทางความรู้สึกเป็นอย่างยิ่งเมื่อค่าน้ำหนักสีดูวางอยู่เคียงกันหรือบริเวณไม่ไกลกันมาก เช่น

PlamOlive วางคู่กับ Peach

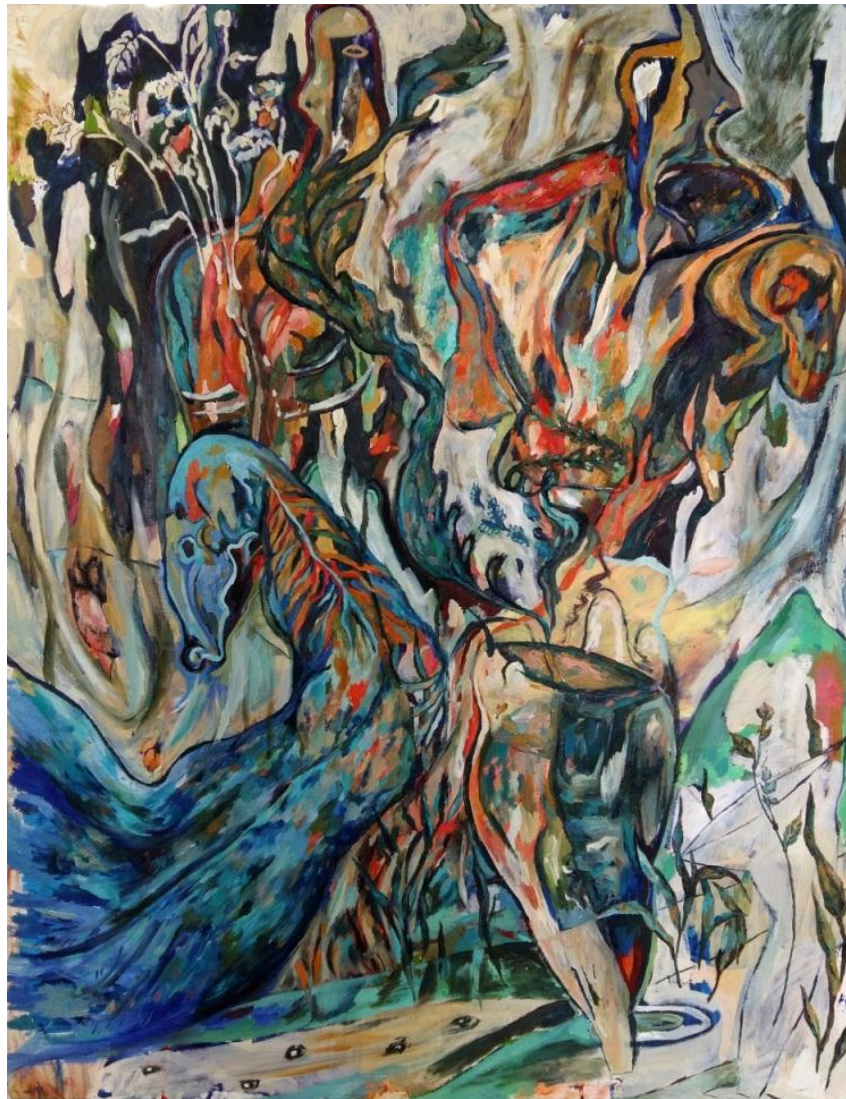
OliveDrab วางคู่กับ FleshTint

Turquoise วางคู่กับ Tan

จากการสังเกตพบว่าคู่สีส่วนตัวมีความเป็นนำเป็นไปได้ว่าสีคู่ตรงข้ามอย่าง สีเขียว จะตรงข้ามกับ สีชมพู เป็นคู่สีจำเพาะข้าพเจ้า จากการสังเกตผลทดสอบสังเกตถึงการเลือกใช้เฉดสีในแต่ละครั้ง สีคู่ตรงข้ามโทนที่กล่าวมากทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนานคิดค้นคว้าหาปรากฏการณ์การผสมของสีใหม่ๆ เช่นว่า หากลองใช้สีสองสีนี้คู่กันจะผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร และ

ให้ผลทางความรู้ได้อย่างไร ร่องรอยจากการทดสอบสีที่ได้ทำให้เห็นถึงจินตนาการต่อไปได้ว่ารูปทรงที่จะวาดทับต่อไปจะเป็นอะไรและสุดท้ายก็เกิดภาพชุดงานจิตรกรรมชิ้นที่หกชื่อ “ขยับ”

ภาพที่ 45 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ชื่อผลงาน “ชัย”

ขนาด 150 x 200 ซม.

เทคนิค จิตรกรรมบนผ้าใบ

ผลงานชิ้นที่ 7

ภาพที่ 46 รายละเอียดผลงานวิธานินทร์ ชิ้นที่ 7

ขนาดงาน 200 x 250 เซนติเมตร ได้ขึงเตรียมพร้อมไว้แล้วสำหรับข้าพเจ้าเป็นขนาดที่ทำทายต่อแสดงแสดงออกเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการเลือกขนาดงานในแต่ละชิ้นมีส่วนสำคัญในการลำดับศักยภาพต่อตัวเองที่ประทับบนผลงานแต่นั้นไม่ได้หมายความว่า ในบางครั้งการเลือกขนาดที่เล็กลงคุณภาพของผลงานจะด้อยกว่าเพียงแตกต่างกันด้วยเรื่องของขนาด

สีและที่แปรปรวนถูกปาดป้ายกระจัดกระจายบนพื้นผ้าใบรูปทรงต่างก็แยกส่วนกันอยู่คนละที่ละทาง นี่เป็นการแก้ปัญหาเมื่อข้าพเจ้าเผชิญกับสิ่งที่ควบคุมได้ยากคือเลือกวงองค์ประกอบ เส้น สี รูปร่าง ให้ดูมีขนาดใหญ่ กลาง เล็ก กำหนดสัดส่วนและตำแหน่งให้ตรงกับภาพจินตนาการให้เร็วที่สุด ผลลัพธ์คือเมื่อความคิดไปก่อนกายความไม่สัมพันธ์จึงเกิดขึ้นด้วยความใจร้อนที่ต้องการควบคุมให้เป็นไปตามตั้งใจก็จึงไม่ประสบผลสำเร็จอีกทั้งปัญหาที่ได้คือความล้มเหลวในเรื่องขององค์ประกอบ

หลังจากเกิดปัญหาตามที่กล่าวมานั้นข้าพเจ้าไม่เพียงแต่เห็นจุดบกพร่องเท่านั้น ข้อดีของชิ้นนี้มีอยู่มาก เช่น การหาความเป็นไปได้จากคู่สี การตอบโต้ที่สัมพันธ์กันระหว่างผู้สร้างสรรค์กับผลงาน การคิดหาสาเหตุและทางออกเมื่อเกิดปัญหา ข้าพเจ้าเริ่มมองเห็นสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้อยู่ตรงหน้าในความไม่เข้ากันของรูปร่างรูปทรง การแก้ปัญหาที่ตามมาและให้ผลสำเร็จคือการสร้างความกลมกลืนในความไม่เข้ากัน ผสานกันด้วยสีและเส้น วาดเชื่อมเข้าหา

กันในส่วนที่พอดีและเหมาะสม ทำให้เกิดผลสำเร็จในทดลองและสร้างสรรค์ต่อผลงานชิ้นนี้ที่มีชื่อว่า “แสงหา”

ภาพที่ 47 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7

ชื่อผลงาน “แสงหา”

ขนาด 200 x 250 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ผลงานชิ้นที่ 8

ภาพที่ 48 รายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 8

ภาพผลงานชิ้นที่ 8 มีความลงตัวมากยิ่งขึ้นจากประสบการณ์การทำงานในชุดวิทยานิพนธ์ ทั้งมีความชัดเจนในเรื่องขององค์ประกอบ ทักษะธาตุ และอารมณ์ตอบโต้กันระหว่างภาพผลงานกับ ผู้สร้างสรรค์ เส้น สี ที่แปร่ง อารมณ์ความรู้สึกถูกถ่ายทอดให้มีความซับซ้อนของรูปทรง มีการตัด ทอนที่แนบเนียนมากขึ้น ประกอบกับการซ้อนชั้นเชิงของความหมายผ่านสัญลักษณ์ในผู้ชมได้ขบ คัดค้นหา ถ่ายทอดผ่านผลงานจิตรกรรมแนวกึ่งนามธรรมเชิงสำแดงอารมณ์ทั้งความคิดและ จินตนาการถูกส่งผ่านความรู้สึกจากภายในสู่รูปธรรมภายนอก ร่องรอยคราบสีถูกจงใจปล่อยทิ้งไว้ เพื่อส่งเสริมให้ค่าน้ำหนักแน่นแจ่มชัดขึ้น ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการปล่อยเบลอบ้างในบางตำแหน่ง ใช้ ดินสอขูดเขียนเพื่อสร้างนัยความหมายในรูปทรงของต้นไม้ที่เปรียบเทียบระหว่างสิ่งสมมุติที่ สามารถสร้างขึ้นโดยง่ายและถูกลบออกได้ง่ายเช่นกัน ในส่วนของท่าทางรูปทรงของคนข้าพเจ้าได้ ออกแบบให้เกิดอากัปกริยาที่โน้มเอียงไปในทางทิศแต่ละคนละครแสดงให้ทางถึงความเชื่อใน เส้นทางของตน เป็นการเริ่มผจญภัยในดินแดนที่แปลกหูแปลกตาอันเป็นประสบการณ์ครั้งใหม่

ภาพที่ 49 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

ชื่อผลงาน “สามพี่น้อง”

ขนาด 200 x 250 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “ภาพสะท้อนจากจิตใต้สำนึกในสังคมร่วมสมัย” เรื่องเกิดแรงบันดาลใจต้องการนำเสนอสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่มีความอิสระในด้านรูปแบบและมีความสุขเพลิดเพลินในการทำงานให้สดใหม่อยู่เสมอ โดยไม่ยึดติดจากข้อกำหนดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่การจัดองค์ประกอบที่ถูกต้อง ทฤษฎีสถูตรงข้าม ระยะเวลาองมิติสั้น ลึกในภาพผลงานจิตรกรรมที่เป็นขนบเดิม

การกระทำถูกกำหนดให้เป็นตามเงื่อนไขของก๊ออะไรก็ตามจุดประสงค์หลักก็คือเพื่อให้ง่ายต่อการจัดระบบระเบียบแต่สำหรับทักษะส่วนตัวของข้าพเจ้าวางระเบียบที่ผูกตรงกับกฎเกณฑ์ต่างๆ นานาที่นิยมเรียกกันว่าทฤษฎีในบางครั้งเพื่อมาสร้างสรรค์ศิลปะแล้วมันช่างน่าเสียดาย ในฐานะผู้ศึกษาศิลปะแล้วข้าพเจ้าได้ทดลองหาความเป็นไปได้ด้วยตัวเองก่อนเสมอ แล้วศึกษาจากหลักเกณฑ์ที่สัมพันธ์กับผลงานมาปรับประยุกต์ใช้กับชิ้นงานสิ่งสำคัญคือจินตนาการต่อสิ่งต่างๆ ให้เกิดความรัก ความใส่ใจในสิ่งรอบๆ ตัวหาใช่การลอกเลียนอย่างสิ้นเชิง จำต้องทำความเข้าใจก่อนในการริเริ่มสร้างหรือตัดสินใจลงมือทำอะไรนั้น เราจำต้องรับผิดชอบในผลของการกระทำที่จะตามมาเสนอ ในผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “ภาพสะท้อนจากจิตใต้สำนึกในสังคมร่วมสมัย” ข้าพเจ้าขอส่งผ่านภาพผลงานจิตรกรรมที่ได้สร้างสรรค์ด้วยความจริงใจ ตั้งใจและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะทำให้ได้รับประโยชน์ไม่มากนัก

รายการอ้างอิง

- พลสัน นกน่วม. **อนุพันธ์ พฤษ์พันธ์ขจี**. เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://gmlive.com/post/d8E17h9---let-the-art-heal-your-soul/1>
- ลลินธร เพ็ญเจริญ, “กลุ่มมุ่งเน้นอารมณ์ความรู้สึก” เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 215 425 ภาควิชาทฤษฎีศิลป์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2556
- วรรณิดา กลิ่นดี. “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความน่าเชื่อถือของระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2551.
- ศศิวิมล สันติราษฎร์ภักดี. 2546. **ทฤษฎีของการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม**. บทความ. นครปฐม: สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวีร์ ศิวะแพทย์. **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์. 2549
- อิทธิพล ตั้งโกลก. **แนวทางการสอนและการสร้างสรรค์จิตรกรรมขั้นสูง**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง. 2550
- Healthcarethai.com. **การพยาบาลผู้ป่วยระบบประสาท**. เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.healthcarethai.com/ผู้ป่วยระบบประสาท>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาววิลาสินี คงทวีบุญ
เกิด	28 กุมภาพันธ์ 2533
ที่อยู่	23/1 หมู่ 7 ต.จี้เหล็ก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 50150
โทรศัพท์	098-9510825
E-mail	sheep_tomorrow@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	สำเร็จการศึกษา โรงเรียนดาราวิทยาลัย เชียงใหม่
พ.ศ. 2555	สำเร็จการศึกษาศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2556	ศึกษาต่อระดับปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะ จิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร
ประวัติการแสดงผลงาน	
พ.ศ. 2555	ร่วมแสดงงาน หัวข้อ “ภาพลวงตา แห่งความสุข” ณ หอศิลป์ บอง มา เซ่ ร่วมแสดงงานศิลปกรรม ธนาคาร ยูโอบี ณ หอศิลป์เจ้าฟ้าฯ ร่วมแสดงงานศิลปกรรมรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 29
เกียรติประวัติ	
พ.ศ. 2556	รางวัลเกียรตินิยม เหรียญเงิน “ศิลป์ พีระศรี” ศิลปกรรมรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 30
พ.ศ. 2558	ได้รับทุนการศึกษากองทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ “มูลนิธิรัฐบุรุษพลเอกเปรม ติณสูลานนท์”